

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 330

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

56 tomas

2013 m. gruodžio 10 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB ⁽¹⁾ 1
- ★ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1258/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) ⁽¹⁾ 21
- ★ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1259/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės 30
- ★ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1260/2013 dėl Europos demografinės statistikos ⁽¹⁾ 39

Kaina: 3 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1257/2013

2013 m. lapkričio 20 d.

dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) laivams, kurie yra laikomi atliekomis ir per valstybių sienas plukdomi perdirbti, taikoma 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvencija dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės (toliau – Bazelio konvencija) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ⁽³⁾. Reglamentu (EB) Nr. 1013/2006 įgyvendinama Bazelio konvencija ir tarptautiniu lygiu dar neįsigaliojęs 1995 m. priimtas tos konvencijos pakeitimas ⁽⁴⁾, kuriuo uždraudžiama į

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijai (toliau – EBPO) nepriklausančias valstybes eksportuoti pavojingas atliekas. Tokie laivai paprastai priskiriami prie pavojingų atliekų ir juos draudžiama eksportuoti iš Sąjungos perdirbti valstybių, kurios nėra EBPO narės, kompleksuose;

- (2) galiojančios Sąjungos ir tarptautinės teisės taikymo stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo mechanizmai yra nepritaikyti laivų ir tarptautinės laivybos specifikai. Įvairių subjektų pastangomis, įskaitant Tarptautinės darbo organizacijos (TDO), Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) ir Bazelio konvencijos sekretoriato tarpusavio bendradarbiavimą, pavyko susitarti dėl privalomų reikalavimų, kuriais siekiama veiksmingai ir efektyviai išspręsti nesaugios ir nepatikimos laivų perdirbimo praktikos problemą, nustatymo pasauliniu lygiu – Honkongo tarptautine konvencija dėl saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo (toliau – Honkongo konvencija);

- (3) esamų EBPO valstybėse veikiančių laivų perdirbimo pajėgumų, į kuriuos galima legaliai atiduoti su valstybės narės vėliava plaukiojančius laivus, nepakanka. EBPO nepriklausančiose valstybėse esantys saugūs ir aplinkosaugos požiūriu tinkami laivų perdirbimo pajėgumai yra pakankami visiems su ES valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams perdirbti; tikimasi, kad iki 2015 m. šie pajėgumai dar labiau padidės perdirbimo valstybėms ėmusiems veiksmų siekiant užtikrinti atitiktį Honkongo konvencijos reikalavimams;

- (4) Honkongo konvencija buvo priimta 2009 m. gegužės 15 d. Tarptautinės jūrų organizacijos iniciatyva. Honkongo konvencija įsigalios tik praėjus 24 mėnesiams nuo datos, kai ją bus ratifikavusios mažiausiai 15 valstybių, kurių prekybiniai laivynai kartu sudėjus sudaro mažiausiai 40 % pasaulio prekybinio laivyno bendrosios talpos ir kurių bendras didžiausias metinis per pastaruosius 10 metų perdirbtų laivų tūris kartu sudėjus sudaro

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 158.

⁽²⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

⁽⁴⁾ Bazelio konvencijos pakeitimas (pakeitimas dėl uždraudimo), priimtas Bazelio konvencijos šalių Sprendimu III/1.

ne mažiau kaip 3 % tų valstybių visų prekybinių laivų bendrosios talpos. Ta konvencija taikoma laivų projektavimui, statybai, eksploatavimui ir paruošimui, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos saugiam ir aplinką tausojančiam jų perdirbimui, nesukeliant pavojaus laivų saugumui ir eksploatavimo efektyvumui. Joje taip pat numatomas saugus ir aplinką tausojantis laivų perdirbimo kompleksų eksploatavimas ir tinkamo laivų perdirbimo atitikties reikalavimams užtikrinimo mechanizmo nustatymas;

- (5) šiuo reglamentu siekiama sudaryti palankesnes sąlygas kuo greitesniam Honkongo konvencijos ratifikavimui Sąjungoje ir trečiojoje valstybėje, taikant proporcingą ta konvencija grindžiamą kontrolę laivams ir laivų perdirbimo kompleksams;
- (6) Honkongo konvencijoje aiškiai numatoma, kad jos šalys turi imtis griežtesnių su tarptautine teise suderinamų priemonių saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo srityje, kad užkirstų kelią neigiamam poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, jį apribotų ar kuo labiau sumažintų. Į tai atsižvelgus, šiame reglamente turėtų būti numatyta apsauga nuo visuose į valstybės narės uostą ar inkaravimo vietą atplaukiančiuose laivuose esančių pavojingų medžiagų galimo neigiamo poveikio, kartu užtikrinant atitiktį tarptautinės teisės nuostatomis, taikomoms toms medžiagoms. Kad pagal šį reglamentą būtų užtikrinta su pavojingomis medžiagomis susijusių reikalavimų kontrolė, valstybės narės turėtų taikyti nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB⁽¹⁾. Šiuo metu uosto valstybės kontrolės inspektoriams pavedama atlikti sertifikatų patikrinimą ir aktyvų tyrimą, susijusį su pavojingomis medžiagomis, įskaitant asbestą, pagal Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS). Paryžiaus susitarimo memorandume dėl uosto valstybės kontrolės numatytas suderintas tos veiklos metodas;
- (7) šio reglamento tikslas taip pat yra mažinti Sąjungos, EBPO šalių ir atitinkamų trečiųjų valstybių operatorių skirtumus, susijusius su darbuotojų sveikata bei sauga ir aplinkosaugos standartais, taip pat nukreipti su valstybių narių vėliavomis plaukiojančius laivus į laivų perdirbimo kompleksus, kuriuose laivai išmontuojami taikant saugius ir aplinką tausojančius metodus, o nukreipti juos į standartų neatitinkančias vietas, kas šiuo metu vyksta. Tokiu būdu taip pat būtų padidintas saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo ir tvarkymo valstybėje narėje esančiuose laivų perdirbimo kompleksuose konkurencingumas. Sudarius laivų perdirbimo kompleksų, atitinkančių šiame reglamente nustatytus reikalavimus, Europinį sąrašą (toliau – Europinis sąrašas) būtų padedama siekti tų tikslų ir geriau užtikrinti reikalavimų laikymąsi, nes valstybei narei, su kurios vėliava plaukioja laivai, būtų lengviau vykdyti perdirbti atiduodamų laivų kontrolę.

Tokie laivų perdirbimo kompleksams taikomi reikalavimai turėtų būti grindžiami Honkongo konvencijos reikalavimais. Todėl pagal šį reglamentą patvirtinti laivų perdirbimo kompleksai turėtų atitikti būtinus reikalavimus, kad būtų užtikrinama aplinkos apsauga, darbuotojų sveikata bei sauga ir aplinką tausojantis iš perdirbtų laivų gautų naudoti tinkamų atliekų tvarkymas. Trečiojoje šalyje esančių laivų perdirbimo kompleksų atveju reikalavimais turėtų būti pasiektas aukštas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis, iš esmės atitinkantis Sąjungos apsaugos lygį. Todėl į Europinį sąrašą neturėtų būti įtraukti tų būtiniausių reikalavimų neatitinkantys laivų perdirbimo kompleksai;

- (8) turėtų būti taikomas Sąjungos teisėje nustatytas lygybės principas, o jo taikymas turėtų būti stebimas, visų pirma sudarant ir atnaujinant laivų perdirbimo kompleksų Europinį sąrašą, į kurį įtraukiami šiame reglamente išdėstyti reikalavimus atitinkantys valstybės narės ir trečiojoje valstybėje esantys laivų perdirbimo kompleksai;
- (9) valstybės narės raginamos patvirtinti atitinkamas priemones, kuriomis užtikrintų, kad į šio reglamento taikymo sritį neįtraukti laivai, kiek tai yra pagrįsta ir praktiška, veikų pagal šį reglamentą;
- (10) siekiant išvengti dubliavimo būtina išbraukti su valstybės narės vėliava plaukiojančius laivus, kuriems taikomas šis reglamentas, atitinkamai iš Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB⁽²⁾ taikymo srities. Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 taikomas atliekų vežimui iš Sąjungos, taikant išimtis tam tikrų kategorijų atliekoms, kurioms taikoma alternatyvi tvarka. Šiuo reglamentu į jo taikymo sritį įtrauktiems laivams kontrolė taikoma visą jų gyvavimo ciklą ir ja siekiama užtikrinti tų laivų perdirbimą aplinką tausojančiu būdu. Todėl tikslinga nurodyti, kad laivui, kuriam pagal šį reglamentą visą jo gyvavimo ciklą taikoma alternatyvi kontrolės tvarka, neturėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006. Laivams, neįtrauktiems nei į Honkongo konvencijos, nei į šio reglamento taikymo sritį, ir visoms laive esančioms atliekoms, išskyrus jį eksploatuojant susidarančias atliekas, turėtų būti toliau taikomas atitinkamai Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006, Direktyva 2008/98/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB⁽³⁾;
- (11) taip pat pripažįstama, kad laivams toliau taikomos kitos tarptautinės konvencijos, kad jų gyvavimo ciklo eksploatavimo laikotarpį būtų užtikrintas saugus jų eksploatavimas jūroje, ir, nors jie gali naudotis tam tikromis navigacinėmis teisėmis ir laisvėmis, laivai privalo iš anksto

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų, kuria panaikinamos tam tikros Direktyvos (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

⁽³⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28).

pranešti apie įplaukimą į uostą. Valstybės narė turėtų galėti nuspręsti taikyti kitas kontrolės priemones pagal kitas tarptautines sutartis. Todėl nėra manoma, kad remiantis šiuo reglamentu būtina numatyti papildomą tranzito kontrolę;

- (12) aiškinant šio reglamento reikalavimus turėtų būti atsižvelgiama į Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) parengtas Honkongo konvenciją papildančias gaires (toliau – TJO gairės);
- (13) šiame reglamente termino „perdirbimas“ reikšmė neturėtų būti suprantama taip, kaip ji apibrėžta Direktyvoje 2008/98/EB. Šiame reglamente turėtų būti pateikta speciali termino „laivų perdirbimas“ apibrėžtis;
- (14) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ Sąjungos lygiu įgyvendinama Visuotiniai suderinta cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistema. Tame reglamente kartu su Tarybos direktyva 67/548/EEB ⁽²⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/45/EB ⁽³⁾ pateikiamos vertingos gairės, kaip nustatyti, kas yra pavojinga medžiaga;
- (15) laive esančių pavojingų medžiagų sąrašo turėjimas visą laivo gyvavimo ciklą yra pagrindinis Honkongo konvencijoje ir šiame reglamente nustatytas reikalavimas. Pagal Honkongo konvencijos 8 taisyklės 2 punktą perdirbti skirtame laive iki atvykimo į laivų perdirbimo kompleksą turėtų būti kuo labiau sumažintas eksploatavimo metu susidarantių atliekų kiekis. Jei eksploatavimo metu susidarantių atliekų kiekis ketinama kartu su laivu pristatyti į laivų perdirbimo kompleksą, sąrašo II dalyje turėtų būti apytikriai nurodyti tų atliekų kiekiai ir jų buvimo vieta;
- (16) valstybės narės turėtų imtis priemonių, kad užkirstų kelią išvengimui taikyti laivų perdirbimo taisykles ir didintų laivų perdirbimo skaidrumą. Kaip numatyta Honkongo konvencijoje, valstybės narės turėtų teikti informaciją apie laivus, kuriems išduotas pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas, laivus, dėl kurių pateikta perdirbimo užbaigimo pažyma, ir informaciją, susijusią su neteisėto laivų perdirbimo atvejais bei tolesniais susijusiais veiksmais, kurių jos ėmėsi;

- (17) kad užkirstų kelią išvengimui taikyti laivų perdirbimo taisykles, valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų už šio reglamento pažeidimus ir užtikrinti, kad tos sankcijos būtų taikomos. Sankcijos, kurios gali būti civilinio arba administracinio pobūdžio, turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (18) laikantis Teisingumo Teismo praktikos, valstybių narių teismai turi kuo plačiau išaiškinti procedūrines taisykles, susijusias su sąlygomis, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų galima pradėti administracinį ar teisminį procesą laikantis Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytų tikslų;
- (19) siekiant apsaugoti žmonių sveikatą bei aplinką ir atsižvelgiant į principą „teršėjas moka“, Komisija turėtų įvertinti galimybę nustatyti visiems į valstybės narės uostą ar inkaravimo vietą atplaukiantiems laivams, nesvarbu, su kokia vėliava jie plaukioja, taikytiną finansinį mechanizmą, kad būtų gaunama ištekliai, kuriais būtų sudaromos palankesnės sąlygos aplinką tausojančiam laivų perdirbimui ir tvarkymui, ir kartu nebūtų sukuriamas paskata pakeisti laivo vėliavą;
- (20) siekiant atsižvelgti į su Honkongo konvencija susijusius pokyčius, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento I ir II priedų atnaujinimo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (21) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾;
- (22) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. užkirsti kelią neigiamam su valstybės narės vėliava plaukiojančių laivų perdirbimo, eksploatavimo ir priežiūros poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, jį sumažinti arba panaikinti, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl tarptautinio laivybos ir laivų perdirbimo veiklos pobūdžio, o dėl jo masto ir poveikio jo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantį direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

⁽²⁾ 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL 196, 1967 8 16, p. 1).

⁽³⁾ 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo (OL L 200, 1999 7 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

Šio reglamento tikslas – užkirsti kelią laivų perdirbimo metu kylančioms avarijoms, sužalojimams ir kitam neigiamam poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, juos apriboti, kuo labiau sumažinti ir kiek praktiškai įmanoma panaikinti. Šiuo reglamentu siekiama didinti saugą ir žmonių sveikatos bei Sąjungos jūros aplinkos apsaugą per visą laivo gyvavimo ciklą, visų pirma siekiant užtikrinti, kad tokio laivų perdirbimo metu susidaranti pavojingos atliekos būtų tvarkomos tausojant aplinką.

Šiuo reglamentu taip pat nustatomos taisyklės, skirtos užtikrinti tinkamą laivuose esančių pavojingų medžiagų tvarkymą.

Šiuo reglamentu taip pat siekiama paskatinti 2009 m. Tarptautinės Honkongo konvencijos dėl saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo (toliau – Honkongo konvencija) ratifikavimą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas, išskyrus jo 12 straipsnį, taikomas su valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams.

12 straipsnis taikomas su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams, įplaukiantiems į valstybės narės uostą ar inkaravimo vietą.

2. Šis reglamentas netaikomas:

- a) karo laivams, karinio laivyno pagalbiniais laivams arba kitiems valstybei priklausantiems ar jos eksploatuojamiems laivams, kurie esamu laiku naudojami tik valstybinei nekomercinei veiklai;
- b) laivams, kurių bendroji talpa (GT) mažesnė nei 500 GT;
- c) laivams, kurie visą jų gyvavimo ciklą naudojami tik vandenyje, į kuriuos valstybė narė, su kurios vėliava tie laivai plaukioja, turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) laivas– bet kokios rūšies jūros aplinkoje eksploatuojamas arba eksploatuotas laivas, įskaitant povandeninius laivus, plūdriąsias konstrukcijas, plūdriąsias platformas, automatiškai pakeliamas platformas, plūdriuosius sandėliavimo įrenginius (FSU), plūdriuosius produkcijos sandėliavimo ir iškrovimo įrenginius (FPSO) ir laivus su išmontuota įranga arba velkamus laivus;
- 2) naujas laivas– laivas:
 - a) kurio statybos sutarties užsakymas pateikiamas šio reglamento taikymo pradžios dieną arba vėliau;
 - b) jei nėra statybos sutarties – laivas, kurio kilis yra paklotas arba kuris yra panašiam etape, pasiektame po šešių mėnesių po šio reglamento taikymo pradžios dienos arba vėliau; arba
 - c) kuris pristatomas po trisdešimties mėnesių nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos arba vėliau;
- 3) tanklaivis– naftos tanklaivis, kaip apibrėžta Konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL konvencija) I priede, arba kenksmingų skystų medžiagų (NLS) tanklaivis, kaip apibrėžta tos konvencijos II priede;
- 4) pavojinga medžiaga– bet kuri medžiaga ar substancija, dėl kurios gali kilti pavojų žmonių sveikatai ir (arba) aplinkai;
- 5) eksploatavimo metu susidaranti atliekos– nuotekos ir likučiai, susidarantys įprastai eksploatuojant laivus laikantis MARPOL konvencijos reikalavimų;
- 6) laivų perdirbimas– veikla, kurios metu laivai visiškai arba iš dalies išmontuojami laivų perdirbimo kompleksuose, siekiant gauti perdirbimui, paruošimui pakartotiniui naudoti ar pakartotinai naudoti skirtas jų sudedamąsias dalis ir medžiagas, kartu siekiant užtikrinti pavojingų ir kitų medžiagų tvarkymą, taip pat su tuo susijusios operacijos, pavyzdžiui, sudedamųjų dalių ir medžiagų saugojimas ir apdorojimas vietoje, išskyrus jų tolesnį apdorojimą arba pašalinimą kituose įrenginiuose;
- 7) laivų perdirbimo kompleksas– valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje esanti nustatyta teritorija, statykla ar įrenginys, skirti laivams perdirbti;
- 8) laivų perdirbimo bendrovė– laivų perdirbimo komplekso savininkas arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, kuris iš laivų perdirbimo komplekso savininko prisiėmė atsakomybę už laivų perdirbimo veiklos vykdymą;

- 9) administracija– Vyriausybės institucija, kurią valstybė narė paskyrė atsakinga už pareigų, susijusių su laivais, plaukiojančiais su jos vėliava arba eksploatuojamais jos įgaliojimu, vykdymą;
- 10) pripažinta organizacija– organizacija, pripažinta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 391/2009 ⁽¹⁾;
- 11) kompetentinga institucija– Vyriausybės institucija arba institucijos, kurią (-as) valstybė narė arba trečioji valstybė paskyrė atsakinga (-omis) už laivų perdirbimo kompleksus nustatytame geografiniame rajone arba kompetencijos srityje, susijusi (-os) su visomis operacijomis tos valstybės jurisdikcijoje;
- 12) bendroji talpa– pagal talpos apskaičiavimo taisyklės, nustatytas 1969 m. Tarptautinės konvencijos dėl laivų matmenų nustatymo I priede arba bet kurioje ją pakeitusioje konvencijoje, apskaičiuota bendroji talpa (GT);
- 13) kompetentingas asmuo– tinkamos kvalifikacijos, tinkamai apmokytas asmuo, turintis pakankamai žinių, patirties ir įgūdžių tam tikram darbui atlikti;
- 14) laivo savininkas– fizinis ar juridinis asmuo, užregistruotas kaip laivo savininkas, įskaitant fizinius ir juridinius asmenis, kuriems laivas priklauso ribotą laiką, kol bus parduotas arba atiduotas į laivų perdirbimo kompleksą, arba, jei registracijos nėra, fizinis ar juridinis asmuo, kuriam priklauso laivas, arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas arba laivo be įgulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko perėmė laivo eksploatavimo atsakomybę, ir juridinis asmuo, eksploatuojantis valstybei priklausančią laivą;
- 15) naujas panaudojimas įrangoje– sistemų, įrenginių įmontavimas, izoliacinės ar kitokios medžiagos panaudojimas laive po šio reglamento taikymo pradžios dienos;
- 16) laivo perdirbimo planas– laivų perdirbimo komplekso operatoriaus parengtas planas kiekvienam konkrečiam laivui, kuris turi būti perdirbtas jo atsakomybe, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires ir rezoliucijas;
- 17) laivų perdirbimo komplekso planas– laivų perdirbimo komplekso operatoriaus parengtas ir laivų perdirbimo bendrovės valdybos ar atitinkamo valdymo organo patvirtintas planas, kuriame apibūdinami laivų perdirbimo komplekse vykdomos laivų perdirbimo veiklos procesai ir procedūros ir kuriame visų pirma numatyta darbuotojų sauga ir mokymas, žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga, personalo vaidmuo ir atsakomybė, parengtis avarijoms ir reagavimas į jas, taip pat stebėsenos, ataskaitų teikimo ir duomenų registravimo sistemos, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires ir rezoliucijas;
- 18) patekti saugi erdvė– erdvė, atitinkanti visus šiuos kriterijus:
- a) deguonies kiekis aplinkos ore ir degių garų koncentracija atitinka saugias ribas;
 - b) nuodingų medžiagų koncentracija aplinkos ore neviršija leidžiamų ribų;
 - c) bet kokie likučiai ar medžiagos, susijusios su darbu, kurių įgaliojimo atlikti kompetentingas asmuo, nesudarys nekontroliuojamo pavojingų medžiagų nuotėkio ar nesaugios degių garų koncentracijos, kai esamos aplinkos oro sąlygos išlaikomos kaip reikalaujama;
- 19) karštojo apdirbimo darbams atspari erdvė– erdvė, kurioje įvykdomi visi šie kriterijai:
- a) pasižymi nesprogiomis sąlygomis, įskaitant bedujės erdvės būseną, todėl joje galima naudoti elektros lanką arba dujinio suvirinimo įrangą, pjovimo ar deginimo įrangą arba kitų rūšių atvirą ugnį, taip pat vykdyti kaitinimo, šlifavimo operacijas arba operacijas, kurių metu išsiskiria kibirkštys,
 - b) atitinka 18 punkte nustatytus patekti saugios erdvės kriterijus;
 - c) dėl karštojo apdirbimo darbų aplinkos oro sąlygos nesikeičia;
 - d) visos gretimos erdvės yra pakankamai išvalytos, padarytos inertiškomis arba sutvarkytos, kad nekiltų ar neplintų gaisras;
- 20) užbaigimo pažyma– laivo perdirbimo komplekso operatoriaus išduota patvirtinamoji pažyma, kurioje patvirtinama, kad laivo perdirbimas užbaigtas pagal šį reglamentą;
- 21) sąrašo sertifikatas– konkrečiam laivui išduotas sertifikatas, kuris išduodamas su valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams pagal 9 straipsnį, prie kurio pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 5 straipsnyje;
- 22) paruošimo perdirbti sertifikatas– konkrečiam laivui išduotas sertifikatas, kuris išduodamas su valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams pagal 9 straipsnio 9 dalį, prie kurio pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 5 straipsnio 7 dalyje, bei patvirtintas laivo perdirbimo planas, kaip numatyta 7 straipsnyje;

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 391/2009 dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrųjų taisyklių ir standartų (OL L 131, 2009 5 28, p. 11).

23) atitikties liudijimas– konkrečiam laivui išduotas sertifikatas, kuris išduodamas su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams, prie kurio pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 12 straipsnyje;

24) nepakrauto laivo vandentalpa (tonažas) (LDT)– laivo svoris tonomis be krovinių, degalų, rezervuaruose esančių tepalų, balasto vandens, gėlo vandens, maitinimo vandens, vartoti skirtų atsargų, keleivių bei įgulos ir jų daiktų, kuris lygus laivo korpuso, statinių, mechanizmų, įrenginių ir instaliacijos svorio sumai.

2. 7 straipsnio 2 dalies d punkte ir 13, 15 bei 16 straipsniuose:

a) atliekos, pavojingos atliekos, apdorojimas ir atliekų tvarkymas reiškia ta patį kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje;

b) patikrinimas vietoje – laivų perdirbimo komplekso patikrinimas siekiant įvertinti, ar sąlygos vietoje atitinka aprašytąsias sąlygas bet kokuose pateiktuose susijusiuose dokumentuose;

c) darbuotojas – darbo santykių pagrindu nuolat ar laikinai darbą atliekantis asmuo, įskaitant rangovams ir subrangovams dirbantį personalą;

d) tvarkymas aplinką tausojančiu būdu – ėmimasis visų įgyvendinamų veiksmų, kuriais užtikrinama, kad atliekos ir pavojingos medžiagos būtų tvarkomos tokiu būdu, kad žmonių sveikata ir aplinka būtų apsaugotos nuo galimo neigiamo tokių medžiagų ar atliekų poveikio.

3. Taikant 1 dalies 13 punktą, kompetentingas asmuo gali būti kvalifikuotas darbuotojas arba valdymo sistemos darbuotojas, gebantis atpažinti ir įvertinti profesinį pavojų, riziką, taip pat potencialiai pavojingų medžiagų arba nesaugių sąlygų poveikį laivo perdirbimo komplekso darbuotojams ir gebantis parinkti būtiną apsaugą ir atsargumo priemones, reikalingas tam pavojui, rizikai arba poveikiui pašalinti ar apriboti.

Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2005/36/EB⁽¹⁾, kompetentinga institucija gali nustatyti tinkamus tokių asmenų paskyrimo kriterijus ir jiems priskirtinas pareigas.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIVAI

4 straipsnis

Pavojingų medžiagų kontrolė

I priede nurodytų pavojingų medžiagų panaudojimas įrangoje arba naudojimas laivuose yra draudžiamas arba ribojamas, kaip

nurodyta I priede, nedarant poveikio kitiems atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, dėl kurių gali būti privaloma taikyti kitas priemones.

5 straipsnis

Pavojingų medžiagų sąrašas

1. Kiekviename naujame laive turi būti pavojingų medžiagų sąrašas, kuriame nurodomos bent II priede nurodytos pavojingos medžiagos, kurių esama laivo struktūroje ar įrangoje, šių medžiagų buvimo vieta ir apytikris kiekis.

2. Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, dėl esamų laivų, kiek tai įgyvendinama, laikomasi 1 dalies.

Laivų, kurie skirti perdirbimui, atveju, šio straipsnio 1 dalies, kiek tai įgyvendinama, laikomasi nuo laivų perdirbimo kompleksų Europinio sąrašo (toliau – Europinis sąrašas) paskelbimo dienos, kaip nustatyta 16 straipsnio 2 dalyje.

Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, kai rengiamas pavojingų medžiagų sąrašas, jame nurodomos bent I priede išvardytos pavojingos medžiagos.

3. Pavojingų medžiagų sąrašas:

a) yra individualus kiekvieno laivo atveju;

b) yra įrodymas, kad laivas laikosi draudimo ar apribojimo instaliuoti arba naudoti pavojingas medžiagas, kaip nustatyta 4 straipsnyje;

c) sudaromas atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires;

d) yra patvirtintas administracijos arba jos įgaliotos pripažintos organizacijos.

4. Esamų laivų atveju, be 3 dalies reikalavimų, parengiamas ir planas, kuriame aprašomos regimoji arba mėginių ėmimo patikros, per kurias sudaromas pavojingų medžiagų sąrašas, ir atsižvelgiama į atitinkamas TJO gaires.

5. Pavojingų medžiagų sąrašą sudaro trys dalys:

a) laikantis šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų, I ir II prieduose nurodytų pavojingų medžiagų, kurių yra laivo struktūroje arba įrangoje, sąrašas, kuriame nurodyta jų buvimo vieta ir apytikris kiekis (I dalis);

⁽¹⁾ 2005 m. rugėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

b) laive esančių eksploatuojant laivą susidariusių atliekų sąrašas (II dalis);

c) laive esančių atsargų sąrašas (III dalis).

6. Pavojingų medžiagų sąrašo I dalis visą laivo eksploatavimo trukmę turi būti tinkamai tvarkoma ir atnaujinama įtraukiant II priede nurodytų pavojingų medžiagų naujo panaudojimo įrangoje atvejus ir nurodant atitinkamus laivo struktūros ir įrangos pakeitimus.

7. Prieš perdirbant laivą, ir atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires, pavojingų medžiagų sąrašas, kartu su tinkamai sudaryta ir atnaujinta I dalimi bei įtraukta eksploatavimo metu susidariusioms atliekoms skirta II dalimi ir atsargoms skirta III dalimi, turi būti patvirtintas administracijos arba jos įgaliosios pripažintos organizacijos.

8. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I ir II prieduose nurodytų pavojingų medžiagų sąrašo pateiktinų įrašų sąrašo atnaujinimo, kad būtų užtikrinta, kad į sąrašus būtų įtrauktos bent Honkongo Konvencijos I ir II priedėliuose išvardytos medžiagos.

Dėl kiekvienos medžiagos, kuri turi būti įtraukta į I ar II priedą arba iš jo išbraukta, Komisija priima atskirą deleguotąjį aktą.

6 straipsnis

Laivų savininkams taikomi bendrieji reikalavimai

1. Rengdamiesi siųsti laivą perdirbti, laivų savininkai:

- a) pateikia laivų perdirbimo komplekso operatoriui visą su laivu susijusią informaciją, būtiną laivo perdirbimo planui parengti, kaip nustatyta 7 straipsnyje;
- b) atitinkamai administracijai per tos administracijos nustatytą laikotarpį raštu praneša apie ketinimą perdirbti laivą konkrečiai nurodytame laivų perdirbimo komplekse arba kompleksuose. Į pranešimą įtraukiama bent:

i) pavojingų medžiagų sąrašas; ir

ii) visa su laivu susijusi informacija, pateikiama pagal a punktą.

2. Laivų savininkai užtikrina, kad perdirbti skirti laivai:

- a) būtų perdirbami tik tuose laivų perdirbimo kompleksuose, kurie yra įtraukti į Europinį sąrašą;
- b) laikotarpiu prieš laivams patenkant į laivų perdirbimo kompleksą būtų sutvarkyti taip, kad būtų kiek įmanoma sumažintas laive liekančių krovinių likučių, liekančio mazuto ir liekančių laivo eksploatavimo metu susidariusių atliekų kiekis;

c) turėtų paruošimo perdirbti sertifikatą, kurį išduoda administracija arba jos įgaliosia pripažinta organizacija prieš bet kokias laivo perdirbimo operacijas, gavusi pagal 7 straipsnio 3 dalį patvirtintą laivo perdirbimo planą.

3. Laivų savininkai užtikrina, kad į laivų perdirbimo kompleksą patenkančių tanklaivių krovinių tankų ir siurbinių būklė būtų tokia, kad juos būtų galima sertifikuoti karštojo apdirbimo atsparios erdvės darbams atlikti.

4. Laivų savininkai pateikia laivų perdirbimo komplekso operatoriui pagal 9 straipsnį išduoto paruošimo perdirbti sertifikato kopiją.

5. Laivų savininkai yra atsakingi už laivą ir imasi priemonių, kad laivas ir toliau atitiktų valstybės, su kurios vėliava laivas plaukioja, administracijos nustatytus reikalavimus, kol laivų perdirbimo komplekso operatorius prisiima atsakomybę už tą laivą. Laivų perdirbimo komplekso operatorius gali atsakyti priimti laivą perdirbti, jeigu to laivo būklė iš esmės neatitinka pavojingų medžiagų sąrašo sertifikate nurodytų duomenų, įskaitant atvejus, kai pavojingų medžiagų sąrašo I dalis nebuvo tinkamai tvarkoma ir atnaujinama atspindint laivo struktūros ir įrangos pokyčius. Tokiomis aplinkybėmis laivo savininkas lieka atsakingas už tą laivą ir nedelsdamas informuoja apie tai jo administraciją.

7 straipsnis

Laivo perdirbimo planas

1. Prieš perdirbant laivą parengiamas konkrečiam laivui skirtas perdirbimo planas. Laivo perdirbimo plane atsižvelgiama į visus su konkrečiu laivu susijusius aspektus, kurie nėra įtraukti į laivų perdirbimo komplekso planą arba kurių atžvilgiu reikės taikyti specialias procedūras.

2. Laivo perdirbimo planas turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jį parengia laivų perdirbimo komplekso operatorius, vadovaudamasis atitinkamomis Honkongo Konvencijos nuostatomis ir atsižvelgdamas į atitinkamas TJO gaires bei su laivu susijusią informaciją, kurią laivo savininkas pateikia pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą, siekiant, kad jo turinys atitiktų pavojingų medžiagų sąrašo pateiktą informaciją;
- b) jame paaiškinama, ar parengiamasis darbas ir koku mastu, pavyzdžiui, pradinis apdorojimas, galimų pavojų nustatymas ir atsargų pašalinimas, turi būti vykdomas kitoje vietoje, nei laivo perdirbimo plane nurodytas laivų perdirbimo kompleksas. Laivo perdirbimo plane turėtų būti nurodyta vieta, kurioje laivas bus laikomas vykdamas perdirbimo operacijas, ir pateiktas glaustas konkretaus perdirbti skirto laivo atvykimo ir saugaus laikymo planas;

- c) jame pateikiama informacija apie patekti saugios erdvės ir karštojo apdirbimo darbams saugios erdvės sąlygų nustatymą, laikymąsi ir stebėseną konkreto laivo atveju, atsižvelgiant į tokias ypatybes kaip jo struktūra, konfigūracija ir ankstesnis kroviny, ir kita būtina informacija apie tai, kaip turi būti vykdomas laivo perdirbimo planas;
- d) jame pateikiama informacija apie konkreto laivo perdirbimo metu susidariusių pavojingų medžiagų ir atliekų rūši ir kiekį, įskaitant pavojingų medžiagų sąrašą nurodytas medžiagas ir atliekas, ir apie tai, kaip jos bus tvarkomos ir laikomos laivų perdirbimo komplekse ir paskesniuose įrenginiuose; ir
- e) jis parengiamas iš principo atskirai kiekvienam atitinkamam laivų perdirbimo kompleksui, kai naudojamas daugiau nei vienas laivų perdirbimo kompleksas, ir jame nustatoma kompleksų naudojimo eilės tvarka ir leidžiama veikla, kuri bus vykdoma šiuose laivų perdirbimo kompleksuose.

3. Laivo perdirbimo planą pagal nutylėjimą arba aiškiai patvirtinti turi kompetentinga institucija, vadovaudamasi esamais laivų perdirbimo komplekso buvimo vietos reikalavimais, jeigu jie taikytini.

Aiškų patvirtinimas suteikiamas, kai kompetentinga institucija nusiūnčia laivų perdirbimo komplekso operatoriui, laivo savininkui ir administracijai rašytinį pranešimą apie savo sprendimą dėl laivo perdirbimo plano.

Manoma, kad patvirtinimas pagal nutylėjimą suteiktas, jeigu per peržiūros laikotarpį, kuris nustatomas pagal laivų perdirbimo komplekso buvimo vietos reikalavimus, jeigu jie taikytini, ir apie kurį pranešama pagal 15 straipsnio 2 dalies b punktą, kompetentinga institucija neperduoda laivų perdirbimo komplekso operatoriui, laivo savininkui ir administracijai rašytinio prieštaravimo laivo perdirbimo planui.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad administracija nusiųstų valstybės, kurioje yra laivų perdirbimo kompleksas, kompetentingai institucijai informaciją, kurią pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą pateikė laivo savininkas, ir nurodytų jai šiuos duomenis:

- i) datą, kurią laivas buvo užregistruotas valstybėje, su kurios vėliava laivas plaukioja;
- ii) laivo identifikacinį numerį (TJO numerį);
- iii) laivo, kai jis buvo pristatytas naujas, korpuso numerį;
- iv) laivo pavadinimą ir tipą;
- v) laivo registracijos uostą;
- vi) laivo savininko asmenvardį/pavadinimą ir adresą, taip pat TJO užregistruotą savininko tapatybės numerį;
- vii) bendrovės pavadinimą ir adresą;

- viii) klasifikacinės bendrovės, kuriai priskirtas laivas, pavadinimą;
- ix) pagrindinius laivo duomenis: bendrą ilgį (angl. LOA), plotį (teorinį), gylį (teorinį), LDT, bendrąją ir grynąją laivo talpą, variklio tipą ir galią.

8 straipsnis

Apžiūros

1. Laivų apžiūras atlieka administracijos arba jos įgaliotos pripažintos organizacijos pareigūnai, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires.

2. Jei administracija naudojasi pripažintų organizacijų paslaugomis apžiūroms atlikti, kaip apibūdinta 1 dalyje, ji tokioms pripažintoms organizacijoms bent suteikia teisę:

- reikalauti, kad laivas, kurio apžiūrą jos atlieka, atitiktų šį reglamentą; ir
- atlikti apžiūras atitinkamų valstybės narės valdžios institucijų prašymu.

3. Atliekamos tokios laivų apžiūros:

- a) pradinė apžiūra;
- b) pakartotinė apžiūra;
- c) papildoma apžiūra;
- d) galutinė apžiūra.

4. Pradinė naujo laivo apžiūra atliekama prieš pradedant laivą eksploatuoti arba prieš išduodant sąrašo sertifikatą. Pradinė esamų laivų apžiūra atliekama ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Atliekant apžiūrą patikrinama, ar pavojingų medžiagų sąrašo I dalis atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

5. Pakartotinės apžiūros atliekamos administracijos nurodytais intervalais, neviršijančiais penkerių metų. Atliekant pakartotinę apžiūrą patikrinama, ar pavojingų medžiagų sąrašo I dalis atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

6. Bendra arba dalinė, atsižvelgiant į aplinkybes, papildoma apžiūra atliekama laivo savininko prašymu po laivo struktūros, įrangos, sistemų, instaliacijos, konfigūracijos ir medžiagų modifikavimo, pakeitimo, papildymo kitais arba svarbaus remonto, darančio poveikį pavojingų medžiagų sąrašui. Apžiūra turi būti atliekama taip, kad būtų įsitikinta, ar modifikavimas, pakeitimas kitais arba svarbus remontas atliktas tokiu būdu, kad būtų užtikrinta, jog laivas ir toliau atitiktų šiame reglamente nustatytus reikalavimus, ir ar pavojingų medžiagų sąrašo I dalis yra iš dalies pakeista, jeigu reikia.

7. Galutinė apžiūra atliekama prieš nutraukiant laivo eksploatavimą ir prieš pradėdant jį perdirbti.

Atliekant tą apžiūrą patikrinama, ar:

- a) pavojingų medžiagų sąrašas atitinka 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus;
- b) laivo perdirbimo plane tinkamai atsižvelgta į pavojingų medžiagų sąraše pateiktą informaciją ir jis atitinka 7 straipsnyje nustatytus reikalavimus;
- c) laivų perdirbimo kompleksas, kuriame bus perdirbamas laivas, yra įtrauktas į Europinį sąrašą.

8. Esamų laivų, kuriuos ketinama perdirbti, pradinė ir galutinė apžiūros gali būti atliekamos tuo pačiu metu.

9 straipsnis

Sertifikatų išdavimas ir patvirtinimas

1. Sėkmingai užbaigus pradinę arba pakartotinę apžiūrą, administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija išduoda sąrašo sertifikatą. Prie to sertifikato pridedama pavojingų medžiagų sąrašo, nurodyto 5 straipsnio 5 dalies a punkte, I dalis.

Jeigu pradinė apžiūra ir galutinė apžiūra atliekamos tuo pačiu metu, kaip numatyta 8 straipsnio 8 dalyje, išduodamas tik šio straipsnio 9 dalyje nurodytas paruošimo perdirbti sertifikatas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma sąrašo sertifikato forma, siekiant užtikrinti, kad sertifikatas būtų suderintas su Honkongo Konvencijos 3 priedėliu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Sėkmingai užbaigus pagal 8 straipsnio 6 dalį atliktą papildomą apžiūrą, sąrašo sertifikatą laivo savininko prašymu patvirtina administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija.

3. Atsižvelgiant į 4 dalį, administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija atitinkamai išduoda arba patvirtina sąrašo sertifikatą, jeigu pakartotinė apžiūra sėkmingai užbaigiama:

- a) per trijų mėnesių laikotarpį iki galiojančio sąrašo sertifikato galiojimo termino, ir naujasis sertifikatas galioja nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos iki datos, neviršijančios penkerių metų nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos;

- b) pasibaigus galiojančio sąrašo sertifikato galiojimo terminui, ir naujasis sertifikatas galioja nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos iki datos, neviršijančios penkerių metų nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos;

- c) likus daugiau kaip trimis mėnesiais iki galiojančio sąrašo sertifikato galiojimo termino, ir naujasis sertifikatas galioja nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos iki datos, neviršijančios penkerių metų nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos.

4. Jei pakartotinė apžiūra buvo sėkmingai užbaigta ir naujasis sąrašo sertifikatas negali būti išduodamas arba laikomas laive iki galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos, administracija ar jos įgaliota pripažinta organizacija patvirtina galiojantį sertifikatą ir toks sertifikatas pripažįstamas galiojančiu tolesniu laikotarpiu, neviršijančiu penkių mėnesių nuo galiojimo pabaigos datos.

5. Jeigu sąrašo sertifikatas išduodamas trumpesniam nei penkerių metų laikotarpiui, administracija ar jos įgaliota pripažinta organizacija gali pratęsti galiojančio sertifikato galiojimą tolesniam laikotarpiui, neviršijančiam penkių metų.

6. Ypatingomis aplinkybėmis, kurias nustato administracija, naujasis sąrašo sertifikatas neprivalo būti datuojamas nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos, kaip reikalaujama pagal 3 dalies a ir b punktus ir 7 bei 8 dalis. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis naujasis sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerių metų laikotarpį nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo datos.

7. Jeigu laivo nėra uoste arba inkaravimo vietoje, kurioje turi būti atlikta jo apžiūra pasibaigus sąrašo sertifikato galiojimui, administracija gali, jeigu tai yra tinkama, pratęsti sąrašo sertifikato galiojimo terminą laikotarpiui, neviršijančiam trijų mėnesių, kad laivas galėtų baigti reisą iki uosto, kuriame bus atliekama jo apžiūra. Galiojimas pratęsiamas su sąlyga, kad apžiūra tame uoste bus užbaigta prieš laivui išplaukiant. Laivui, kurio atveju pratęsiamas sertifikato galiojimas, išplaukus į uostą, kuriame turi būti atlikta jo apžiūra, vien dėl tokio pratęsimo nėra suteikiama teisė išplaukti iš to uosto be naujo sertifikato. Kai užbaigiama pakartotinė apžiūra, naujasis sąrašo sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerių metų laikotarpį nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos prieš pratęsiant jo galiojimą.

8. Sąrašo sertifikato, kuris buvo išduotas trumpais reisais plaukiojančiam laivui ir kurio galiojimas nebuvo pratęstas vadovaujantis 7 dalyje nurodytomis sąlygomis, galiojimą administracija gali pratęsti ne ilgesniam kaip vieno mėnesio nuo jo galiojimo pabaigos lengvatiniam laikotarpiui. Kai užbaigiama pakartotinė apžiūra, naujasis sąrašo sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos prieš pratęsiant jo galiojimą.

9. Sėkmingai užbaigus galutinę apžiūrą pagal 8 straipsnio 7 dalį, administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija išduoda paruošimo perdirbti sertifikatą. Prie to sertifikato pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas ir laivo perdirbimo planas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma paruošimo perdirbti sertifikato forma, siekiant užtikrinti, kad sertifikatas būtų suderintas su Honkongo Konvencijos 4 priedėliu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Kitos valstybės narės pripažįsta paruošimo perdirbti sertifikatą, išduotą po galutinės apžiūros, atliktos pagal šio straipsnio pirmą pastraipą, ir šio reglamento tikslais laiko jį lygiavertį jų pačių išduotiems paruošimo perdirbti sertifikatams.

10 straipsnis

Sertifikatų galiojimo trukmė ir sąlygos

1. Laikantis 9 straipsnio, pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas išduodamas administracijos nurodytam laikotarpiui, neviršijančiam penkerių metų.

2. Pagal 9 straipsnį išduoto arba patvirtinto sąrašo sertifikato galiojimas nutraukiamas šiais atvejais:

a) jeigu laivo būklė iš esmės neatitinka tame sąrašo sertifikate nurodytų duomenų, įskaitant atvejus, kai pavojingų medžiagų sąrašo I dalis nebuvo tinkamai tvarkoma ir atnaujinama atspindint laivo struktūros ir įrangos pokyčius, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires;

b) jeigu pakartotinė apžiūra nėra užbaigiama per 8 straipsnio 5 dalyje nurodytus laikotarpius.

3. Paruošimo perdirbti sertifikatą ne ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui išduoda administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija.

4. Pagal 9 straipsnio 9 dalį išduoto paruošimo perdirbti sertifikato galiojimas nutraukiamas, jeigu laivo būklė iš esmės neatitinka sąrašo sertifikate nurodytų duomenų.

5. Nukrypstant nuo 3 dalies, paruošimo perdirbti sertifikatą administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija gali pratęsti vienam reisui iš konkrečios vietos į laivų perdirbimo kompleksą.

11 straipsnis

Uosto valstybės kontrolė

1. Valstybės narės taiko laivams kontrolės nuostatas vadovaudamosi nacionaline teise aktais, atsižvelgiant į Direktyvą 2009/16/EB. Atsižvelgiant į 2 dalį, bet kuris toks inspektavimas atliekamas tik patikrinti, ar laive yra sąrašo sertifikatas arba paruošimo perdirbti sertifikatas; jeigu jie galioja, jie yra pripažįstami pakankamais, jog jie būtų patvirtinti inspektavimo metu.

2. Jeigu laive nėra galiojančio sertifikato arba yra aiškių priežasčių manyti, kad:

a) laivo arba jo įrangos būklė iš esmės neatitinka tame sertifikate, pavojingų medžiagų sąrašo I dalyje nurodytų duomenų arba jų abiejų; arba

b) laive neįgyvendinta jokia pavojingų medžiagų sąrašo I dalies priežiūros procedūra, atitinkama institucija, atsakinga už uosto valstybės kontrolės veiklą, gali atlikti išsamų inspektavimą, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires.

3. Nedarant poveikio 9 straipsnio nuostatomis, laivas gali būti perspėtas, sulaikytas, išsiųstas iš uostų ar jūroje esančių terminalų, priklausančių valstybės narės jurisdikcijai, arba į juos neįleistas, jeigu tas laivas atitinkamoms tos valstybės narės valdžios institucijoms jų prašymu nepateikia, kai taikytina, sąrašo sertifikato arba paruošimo perdirbti sertifikato kopijos. Valstybė narė, kuri imasi tokių veiksmų, nedelsdama informuoja apie tai atitinkamą administraciją. Tai, kad pavojingų medžiagų sąrašas nėra atnaujintas, nėra laikoma trūkumu, dėl kurio būtų galimas sulaikymas, tačiau apie bet kokius neatitikimus pavojingų medžiagų sąraše pranešama atitinkamai administracijai ir jie turi būti ištaisyti iki kitos apžiūros.

4. Valstybės narės atitinkama valdžios institucija dėl susiklosčiusių *force majeure* aplinkybių arba dėl saugos sumetimų, kurių negalima ignoruoti, arba siekdama apriboti arba kuo labiau sumažinti taršos pavojų, arba tam, kad būtų pašalinti trūkumai, gali suteikti leidimą įplaukti į konkretų uostą ar inkaravimo vietą, jeigu laivo savininkas, operatorius arba kapitonas tos valstybės narės atitinkamos valdžios institucijos reikalavimu įgyvendino tinkamas priemones, kad būtų užtikrintas saugus įplaukimas į uostą ar inkaravimo vietą.

12 straipsnis

Su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams taikomi reikalavimai

1. Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiame laive, įplaukiančiame į valstybės narės uostą arba inkaravimo vietą, turi būti pavojingų medžiagų sąrašas, atitinkantis 5 straipsnio 2 dalį.

Nepaisant pirmos pastraipos, valstybės narės atitinkama valdžios institucija dėl susiklosčiusių *force majeure* aplinkybių arba dėl saugos sumetimų, kurių negalima ignoruoti, arba siekdama apriboti arba kuo labiau sumažinti taršos pavojų, arba tam, kad būtų pašalinti trūkumai, gali suteikti leidimą įplaukti į konkretų uostą arba inkaravimo vietą, jeigu laivo savininkas, operatorius arba kapitonas tos valstybės narės atitinkamos valdžios institucijos reikalavimu įgyvendino tinkamas priemones, kad būtų užtikrintas saugus įplaukimas į uostą ar inkaravimo vietą.

2. I priede nurodytų pavojingų medžiagų panaudojimas įran- goje su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose, kol jie yra valstybės narės uoste arba inkaravimo vietoje, yra drau- džiamas arba apribotas, kaip nustatyta I priede.

I priede nurodytų pavojingų medžiagų naudojimas su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose, kol jie yra valstybės narės uoste arba inkaravimo vietoje, yra draudžiamas arba apri- botas, kaip nurodyta I priede, nedarant poveikio išimtims ir pereinamojo laikotarpio priemonėms, taikytinoms šioms medžiagoms pagal tarptautinę teisę.

3. Pavojingų medžiagų sąrašas yra individualus kiekvieno laivo atveju; jis sudaromas atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires ir juo parodoma, kad laivas atitinka šio straipsnio 2 dalies reikalavimus. Kai rengiamas pavojingų medžiagų sąrašą, jame identifikuojamos bent I priede išvardytos pavojingos medžiagos. Su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantis laivas parengia planą, kuriame aprašomos regimoji ir (arba) mėginių ėmimo patikros, per kurias sudaromas pavojingų medžiagų sąrašas, atsi- žvelgiant į atitinkamas TJO gaires.

4. Pavojingų medžiagų sąrašas visą laivo eksploatavimo trukmę tinkamai tvarkomas ir atnaujinamas įtraukiant naujus II priede nurodytų pavojingų medžiagų panaudojimo įran- goje atvejus ir nurodant atitinkamus laivo struktūros ir įrangos pakei- timus, atsižvelgiant į išimtis ir pereinamojo laikotarpio priemo- nes, taikytinas šioms medžiagoms pagal tarptautinę teisę.

5. Su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantis laivas gali būti perspėtas, sulaikytas, išsiųstas iš uostų ar jūroje esančių terminalų, priklausančių valstybės narės jurisdikcijai, arba į juos neįleistas, jeigu tas laivas atitinkamoms tos valstybės narės valdžios institucijoms jų prašymu nepateikia atitikties liudijimo kopijos pagal 6 ir 7 dalis, kartu su pavojingų medžiagų sąrašu, kai taikytina. Valstybė narė, kuri imasi tokių veiksmų, nedelsdama informuoja apie tai atitinkamas trečiosios šalies, su kurios vėliava atitinkamas laivas plaukioja, valdžios institucijas. Tai, kad pavojingų medžiagų sąrašas nėra atnaujin- tas, nėra laikoma trūkumu, dėl kurio būtų galimas sulaikymas, tačiau apie bet kokius neatitikimus pavojingų medžiagų sąrašė pranešama atitinkamoms trečiosios šalies, su kurios vėliava plaukioja laivas, valdžios institucijoms.

6. Atitikties liudijimą, vadovaujantis nacionaliniais reikalavi- mais, išduoda atitinkamos trečiosios šalies, su kurios vėliava laivas plaukioja, valdžios institucijos arba jų įgaliota organiza- cija, atlikus pavojingų medžiagų sąrašo patikrinimą. Atitikties liudijimo pavyzdys gali būti parengtas remiantis Honkongo Konvencijos 3 priedėliu.

7. Atitikties liudijimas ir pavojingų medžiagų sąrašas paren- giami juos išduodančios atitinkamos trečiosios šalies, su kurios vėliava laivas plaukioja, valdžios institucijos oficialiaja kalba ir, jei vartojama kalba nėra anglų, prancūzų arba ispanų kalba, į tekstą įtraukiamas vertimas į vieną iš šių kalbų.

8. Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, su trečio- sios valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose, dėl kurių patei- kiama paraiška dėl registravimo su valstybės narės vėliava, užtik- rinama, kad laive būtų pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numa- tyta 5 straipsnio 2 dalyje, arba kad jis būtų parengtas per šešis mėnesius nuo registracijos su tos valstybės narės vėliava dienos ar sekančios apžiūros pagal 8 straipsnio 3 dalį metu, priklaus- somai nuo to, kuri iš datų yra ankstesnė.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIVŲ PERDIRBIMO KOMPLEKSAI

13 straipsnis

Laivų perdirbimo kompleksams būtini reikalavimai, kurie įtraukiami Europinį sąrašą

1. Kad laivų perdirbimo kompleksas būtų įtrauktas į Europinį sąrašą, vadovaujantis atitinkamomis Honkongo Konvencijos nuostatomis ir atsižvelgiant į atitinkamas TJO, Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) gaires, Bazelio konvenciją, Stok- holmo konvenciją dėl patvariųjų organinių teršalų ir kitas tarp- tautines gaires, jis turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jis turi kompetentingų institucijų leidimą vykdyti laivų perdirbimo veiklą;
- b) jis yra saugiai ir aplinką tausojančiu būdu suprojektuotas, pastatytas ir eksploatuojamas;
- c) jis vykdo veiklą pastatytose struktūrose;
- d) jis nustato tokias valdymo ir stebėsenos sistemas, procedūras ir metodus, kuriais siekiama užkirsti kelią, sumažinti ir kiek praktiškai įmanoma panaikinti:
 - i) pavojus atitinkamų darbuotojų ir netoli laivų perdirbimo komplekso įsikūrusių gyventojų sveikatai ir
 - ii) vykdamt laivų perdirbimo veiklą sukeliamas neigiamas poveikis aplinkai;
- e) jis parengia laivų perdirbimo komplekso planą;

- f) jis užkerta kelią neigiamam poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, be kita ko, parodyti, kad gali sustabdyti bet kokių nuotėkų, ypač eulitoralės zonos;
- g) jis užtikrina, kad pavojingų medžiagų ir atliekų tvarkymas ir laikymas būtų saugus ir tausojantis aplinką, be kita ko:
- i) užtikrinti, kad viso laivo perdirbimo proceso metu visos perdirbamame laive tos medžiagos būtų sulaikomos taip, kad nepatektų į aplinką; be to, užtikrinti, kad pavojingos medžiagos ir laivo perdirbimo proceso metu susidariusios atliekos būtų tvarkomos tik ant nelaidaus pagrindo, turinčio veiksmingas drenažo sistemas;
 - ii) užtikrinti, kad visos perdirbant laivą susidariusios atliekos ir jų kiekiai būtų užfiksuojami dokumentuose ir kad tokios atliekos būtų perkeltos tik į tokius atliekų tvarkymo įrenginius, įskaitant atliekų perdirbimo įrenginius, kuriems išduotas leidimas tas atliekas tvarkyti nekeliant pavojaus žmonių sveikatai ir aplinką tausojančiu būdu;
- h) jis parengia ir tvarko parengties avarijoms ir reagavimo į jas planą; užtikrina, kad avarijų likvidavimo įranga, pavyzdžiui, priešgaisrinė įranga ir transporto priemonės, greitosios pagalbos automobiliai ir kranai, galėtų greitai būti atgabenti ar patekti į laivą ir į visas laivų perdirbimo komplekso vietas;
- i) jis užtikrina darbuotojų saugą ir mokymus, be kita ko, užtikrinant, kad atliekant operacijas, kurių metu būtina naudoti asmenines apsaugos priemones, tokios priemonės būtų naudojamos;
- j) jis registruoja incidentus, avarijas, profesines ligas ir lėtinį poveikį sveikatai ir, jei to reikalauja komplekso kompetentingos institucijos, joms praneša apie visus atvejus, kai šie incidentai, avarijos, profesinės ligos ar lėtinis poveikis sukėlė arba galėjo sukelti pavojų darbuotojų saugai, žmonių sveikatai ir aplinkai;
- k) jis sutinka laikytis 2 dalyje nustatytų reikalavimų.
2. Laivų perdirbimo komplekso operatorius privalo:
- a) pagal 7 straipsnio 3 dalį patvirtintą laivo perdirbimo planą nusiųsti laivo savininkui ir administracijai arba jos įgaliotai pripažintai organizacijai;
 - b) pranešti administracijai, kad laivų perdirbimo kompleksas visiškai pasirengęs pradėti laivo perdirbimą;
 - c) kai pagal šį reglamentą užbaigiamas visiškas arba dalinis laivo perdirbimas, per 14 dienų nuo visiško arba dalinio laivo perdirbimo datos, vadovaujantis laivo perdirbimo planu, nusiųsti to laivo paruošimo perdirbti sertifikatą

išdavusiai administracijai perdirbimo užbaigimo pažymą. Perdirbimo užbaigimo pažymoje pateikiama ataskaita apie incidentus ir avarijas, padariusius žalą žmonių sveikatai ir (arba) aplinkai, jeigu tokia žala padaryta.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:

- a) ataskaitos, kurią reikalaujama pateikti pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą, forma, siekiant užtikrinti, kad ta ataskaita būtų suderinta su Honkongo Konvencijos 6 priedėliu; ir
- b) pranešimo, kurį reikalaujama pateikti pagal šio straipsnio 2 dalies c punktą, forma, siekiant užtikrinti, kad tas pranešimas būtų suderintas su Honkongo Konvencijos 7 priedėliu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Leidimų suteikimas valstybėse narėse esantiems laivų perdirbimo kompleksams

1. Nedarant poveikio kitoms susijusioms Sąjungos teisės nuostatomis, kompetentingos institucijos laivų perdirbimo veiklos leidimus suteikia tiems jų valstybės teritorijoje esantiems laivų perdirbimo kompleksams, kurie atitinka 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Tas leidimas atitinkamiems laivų perdirbimo kompleksams suteikiamas ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui ir atitinkamai pratęsiamas.

Su sąlyga, kad vykdomi šio reglamento reikalavimai, bet koks leidimas, išduotas pagal kitas susijusias nacionalinės ar Sąjungos teisės nuostatas, gali būti sujungiamas su pagal šį straipsnį reikalaujamu leidimu, kad būtų suformuotas vienas leidimas, jeigu naudojant tokią formą išvengiama bereikalingo informacijos ir laivų perdirbimo komplekso operatoriaus ar laivų perdirbimo bendrovės arba kompetentingos institucijos darbo dubliavimosi. Tais atvejais leidimas gali būti pratęstas laikantis pirmoje pastraipoje nurodytos leidimų suteikimo tvarkos, tačiau neviršijant maksimalaus penkerių metų laikotarpio.

2. Valstybės narės sudaro ir atnaujiną laivų perdirbimo kompleksų, kuriems jos suteikė leidimus pagal 1 dalį, sąrašą.

3. 2 dalyje nurodytas sąrašas nedelsiant ir ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d. perduodamas Komisijai.

4. Jeigu laivų perdirbimo kompleksas nebeatitinka 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybė narė, kurioje yra tas laivų perdirbimo kompleksas, sustabdo jam suteikto leidimo galiojimą arba jį panaikina, arba reikalauja, kad atitinkama laivų perdirbimo bendrovė imtųsi taisomųjų veiksmų, ir nedelsdama informuoja apie tai Komisiją.

5. Jeigu laivų perdirbimo kompleksui suteikiamas leidimas pagal 1 dalį, atitinkama valstybė narė apie tai nedelsdama informuoja Komisiją.

15 straipsnis

Trečiojoje šalyje esantys laivų perdirbimo kompleksai

1. Laivų perdirbimo bendrovė, kuriai priklauso trečiojoje šalyje esantis laivų perdirbimo kompleksas ir kuri ketina perdirbti su valstybės narės vėliava plaukiojusių laivus, pateikia Komisijai prašymą dėl to laivų perdirbimo komplekso įtraukimo į Europinį sąrašą.

2. Kad atitinkamame laivų perdirbimo komplekse būtų galima vykdyti laivų perdirbimo veiklą ir kad jis galėtų būti įtrauktas į Europinį sąrašą pagal 16 straipsnį, prie šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo pridedami įrodymai, kad šis kompleksas atitinka 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Visų pirma laivų perdirbimo bendrovė:

- a) nurodo jos kompetentingų institucijų suteiktą leidimą, licenciją arba įgaliojimą vykdyti laivų perdirbimo veiklą ir, atitinkamais atvejais, kompetentingų institucijų visiems jos rangovams ir subrangovams, tiesiogiai dalyvaujantiems laivų perdirbimo procese, suteiktą leidimą, licenciją arba įgaliojimą ir pateikia visą informaciją, nurodytą 16 straipsnio 2 dalyje;
- b) nurodo, ar kompetentinga institucija laivų perdirbimo planą patvirtins taikydama sutikimo pagal nutylėjimą ar aiškaus sutikimo procedūrą, nurodydama sutikimo pagal nutylėjimą peržiūros laikotarpį vadovaujantis nacionaliniais reikalavimais, jeigu taikytina;
- c) patvirtina, kad ji su valstybės narės vėliava plaukiojantį laivą priims tik perdirbimo tikslais vadovaujantis šiuo reglamentu;
- d) pateikia įrodymų, kad laivų perdirbimo kompleksas gali laivo perdirbimo viso proceso metu nustatyti patekti saugios erdvės ir karštojo apdirbimo darbams atsparios erdvės kriterijus, jų laikytis ir vykdyti jų laikymosi stebėseną;
- e) pateikia laivų perdirbimo komplekso ribų žemėlapi ir jame nurodo, kur vykdomos laivų perdirbimo operacijos;
- f) kiekvienos I priede nurodytos pavojingos medžiagos ir papildomos pavojingos medžiagos, kurios gali būti laivo struktūroje, atveju:
 - i) nurodo, ar laivų perdirbimo kompleksui leidžiama pašalinti tą pavojingą medžiagą. Kai suteikimas leidimas, nurodomi atitinkami atsakingi darbuotojai, kuriems suteiktas leidimas tą medžiagą pašalinti, ir pateikiami jų kompetencijos įrodymai;
 - ii) nurodo, koks atliekų tvarkymo procesas – pavyzdžiui, deginimas, šalinimas sąvartyne ar kitas atliekų tvarkymo metodas – bus taikomas laivų perdirbimo komplekse ar už jo ribų, nurodo atliekų tvarkymo įrenginio, jeigu jis yra atskiras nuo laivų perdirbimo komplekso, pavadinimą

ir adresą ir pateikia įrodymų, kad taikomas procesas bus vykdomas nekeliant pavojaus žmonių sveikatai ir aplinką tausojančiu būdu;

- g) patvirtina, kad bendrovė priėmė laivų perdirbimo komplekso planą, atsižvelgdama į atitinkamas TJO gaires;
- h) pateikia informaciją, kuri yra būtina norint identifikuoti laivų perdirbimo kompleksą.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytas informacijos, kurios reikalaujama siekiant identifikuoti laivų perdirbimo kompleksą, formatas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Kad trečiosiose valstybėse esančius laivų perdirbimo kompleksus būtų galima įtraukti į Europinį sąrašą laivų perdirbimo kompleksų atitiktį 13 straipsnyje nustatytiems reikalavimams patvirtina tinkamą kvalifikaciją turintis nepriklausomas tikrintojas sertifikatu po to, kai atlieka patikrinimą vietoje. Laivų perdirbimo bendrovė pateikia tą sertifikatą Komisijai, kai pateikia paraišką dėl įtraukimo į Europinį sąrašą ir vėliau kas penkerius metus, pratęsiant įtraukimo į Europinį sąrašą galiojimą. Atliekant pradinį įtraukimą į sąrašą ir vėliau pratęsiant jo galiojimą taip pat atliekama laikotarpio vidurio peržiūra, kad būtų patvirtinta atitiktis 13 straipsnyje nustatytiems reikalavimams.

Pateikdamos paraišką dėl įtraukimo į Europinį sąrašą, laivų perdirbimo bendrovės sutinka, kad Komisija arba jos vardu veikiantys atstovai prieš įtraukiant arba jau įtraukus atitinkamą laivų perdirbimo kompleksą į Europinį sąrašą gali jį patikrinti vietoje, siekdami įsitikinti, ar jis atitinka 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Nepriklausomas tikrintojas, Komisija arba jos vardu veikiantys atstovai, siekdami atlikti tuos patikrinimus vietoje, bendradarbiauja su trečiosios šalies, kurioje yra laivų perdirbimo kompleksas, kompetentingomis institucijomis.

Komisija gali paskelbti technines rekomendacines pastabas, kad palengvintų tokių sertifikavimą.

5. 13 straipsnio tikslais galima daryti prielaidą, kad atitinkamos atliekų naudojimo ar šalinimo operacijos atžvilgiu aplinką tausojantis tvarkymas yra užtikrinamas tik tuo atveju, jeigu laivų perdirbimo bendrovė gali įrodyti, kad atliekų tvarkymo įrenginys, į kurį pristatomos atliekos, bus eksploatuojamas laikantis tokių žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos standartų, kurie yra iš esmės lygiaverčiai atitinkamiems tarptautiniams ir Sąjungos standartams.

6. Laivų perdirbimo bendrovė nedelsdama pateikia atnaujintus įrodymus, jeigu atsiranda su Komisijai pateikta informacija susijusių pokyčių, ir bet kuriuo atveju likus trims mėnesiams iki kiekvieno penkerių metų trukmės įtraukimo į Europinį sąrašą galiojimo pabaigos pareiškia, kad:

- a) įrodymai, kuriuos ji pateikė, yra išsamūs ir atnaujinti;
- b) laivų perdirbimo kompleksas ir toliau atitinka ir atitiks 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

16 straipsnis

Europinio sąrašo sudarymas ir atnaujinimas

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato Europinį sąrašą, į kurį įtraukiami laivų perdirbimo kompleksai:

- a) kurie yra Europos Sąjungoje ir apie kuriuos valstybės narės pranešė pagal 14 straipsnio 3 dalį;
- b) kurie yra trečiojoje valstybėje ir kuriuos įtraukti į sąrašą remiantis informacija bei patvirtinančiais duomenimis, pateiktais arba surinktais pagal 15 straipsnį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Europinis sąrašas paskelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir Komisijos interneto svetainėje iki 2016 m. gruodžio 31 d. Jis padalijamas į dvi dalis, kuriose nurodomi valstybėje narėje esantys laivų perdirbimo kompleksai ir trečiojoje šalyje esantys laivų perdirbimo kompleksai.

Į Europinį sąrašą įtraukiama visa ši informacija apie laivų perdirbimo kompleksą:

- a) perdirbimo metodas;
- b) laivų, kurie gali būti perdirbti, rūšis ir dydis;
- c) laivų perdirbimo komplekso veikimo apribojimai ir sąlygos, įskaitant su pavojingų atliekų tvarkymu susijusius apribojimus ir sąlygas;
- d) informacija apie aiškiai išreikšto sutikimo arba sutikimo pagal nutylėjimą procedūrą, kaip nustatyta 7 straipsnio 3 dalyje, dėl kompetentingos institucijos atliekamo laivo perdirbimo plano patvirtinimo; ir
- e) didžiausia metinė laivų perdirbimo apimtis.

3. Europiniame sąraše nurodoma data, iki kurios laivų perdirbimo kompleksas įtrauktas į sąrašą. Laivų perdirbimo kompleksai į sąrašą įtraukiami ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui, kuris gali būti atnaujinamas.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais reguliariai atnaujinama Europinį sąrašą, dėl:

- a) laivų perdirbimo komplekso įtraukimo į Europinį sąrašą:
 - i) jeigu jam suteiktas leidimas pagal 14 straipsnį; arba

ii) jeigu dėl jo įtraukimo į Europinį sąrašą nuspręsta pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą;

b) laivų perdirbimo komplekso išbraukimo iš Europinio sąrašo:

- i) jeigu laivų perdirbimo kompleksas nebeatitinka 13 straipsnyje išdėstytų reikalavimų; arba
- ii) jeigu bent prieš tris mėnesius iki pasibaigiant šio straipsnio 3 dalyje nurodytam penkerių metų laikotarpiui nebuvo pateikti atnaujinti duomenys.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Nustatydamą ir atnaujinamą Europinį sąrašą Komisija veikia laikydamosi Sutartyse įtvirtintų principų ir Sąjungos tarp-tautinių įsipareigojimų.

6. Valstybės narės Komisijai pateikia visą informaciją, kuri gali būti svarbi atnaujinant Europinį sąrašą. Komisija visą susi-jusią informaciją perduoda kitoms valstybėms narėms.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS ADMINISTRACINĖS NUOSTATOS

17 straipsnis

Kalba

1. 7 straipsnyje nurodytas laivo perdirbimo planas paren-giamas kalba, priimtina valstybei, suteikiančiai leidimą laivų perdirbimo kompleksui. Jeigu vartojama ne anglų, prancūzų ar ispanų kalba, laivo perdirbimo planas išverčiamas į vieną iš tų kalbų, išskyrus atvejus, kai, administracijos manymu, tai yra nebūtina.

2. Pagal 9 straipsnį išduoti pavojingų medžiagų sąrašo serti-fikatas ir paruošimo perdirbti sertifikatas parengiami išduodan-čiosios administracijos oficialia kalba. Jeigu vartojama ne anglų, prancūzų ar ispanų kalba, tekste pateikiamas vertimas į vieną iš tų kalbų.

18 straipsnis

Kompetentingų institucijų ir administracijų skyrimas

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas ir administracijas, atsakingas už šio reglamento taikymą, ir apie tai praneša Komisijai. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus tokios informacijos pakeitimus.

2. Komisija savo interneto svetainėje skelbia paskirtų kompe-tingųjų institucijų bei administracijų sąrašus ir prireikus juos atnaujiną.

19 straipsnis

Kontaktinių asmenų skyrimas

1. Valstybės narės ir Komisija paskiria po vieną ar daugiau kontaktinių asmenų, atsakingų už užklausimus teikiančių fizinių ar juridinių asmenų informavimą ir konsultavimą. Komisijos kontaktinis asmuo perduoda valstybių narių kontaktiniams asmenims visus pastariesiems aktualius klausimus ir *vice versa*.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie kontaktinių asmenų paskyrimą. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus tos informacijos pakeitimus.

3. Komisija savo interneto svetainėje skelbia paskirtų kontaktinių asmenų sąrašus ir prireikus juos atnauja.

20 straipsnis

Kontaktinių asmenų susitikimai

Jei gauna valstybių narių prašymą arba laiko tai tikslinga, Komisija periodiškai rengia kontaktinių asmenų susitikimus, kuriuose aptariami įgyvendinant šį reglamentą iškilę klausimai. Į tokius susitikimus ar į jų dalis kviečiami atitinkami suinteresuotieji subjektai, jei visos valstybės narės ir Komisija sutinka, kad tai yra tikslinga daryti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

ATASKAITŲ TEIKIMAS IR VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

21 straipsnis

Valstybių narių ataskaitos

1. Kiekviena valstybė narė Komisijai siunčia ataskaitą, kurioje pateikiama ši informacija:

- a) su jos vėliava plaukiojančių laivų, kuriems išduotas paruošimo perdirbti sertifikatas, sąrašas ir paruošimo perdirbti sertifikate nurodytas laivų perdirbimo bendrovės pavadinimas bei laivų perdirbimo komplekso vieta;
- b) su jos vėliava plaukiojančių laivų, dėl kurių pateikta užbaigimo pažyma, sąrašas;
- c) informacija apie visus neteisėto laivų perdirbimo atvejus, sankcijas ir tolesnius veiksmus, kurių ėmėsi valstybė narė.

2. Valstybės narės kas trejus metus teikia Komisijai ataskaitas elektroninėmis priemonėmis, pateikdamos jas ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo trejų metų laikotarpio, kurį apima ataskaita, pabaigos.

Pirmoji ataskaita elektroninėmis priemonėmis apima laikotarpį nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos iki pirmojo įprastinio trejų metų ataskaitinio laikotarpio, nurodyto Tarybos direktyvos 91/692/EEB ⁽¹⁾ 5 straipsnyje, einančio po pirmojo ataskaitinio laikotarpio pradžios datos, pabaigos.

Komisija, gavusi valstybių narių ataskaitas, ne vėliau kaip per devynis mėnesius paskelbia šio reglamento taikymo ataskaitą.

3. Komisija šią informaciją įtraukia į elektroninę duomenų bazę, prie kurios visuomenė turi nuolatinę prieigą.

22 straipsnis

Vykdymo užtikrinimas valstybėse narėse

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų taikymui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje dvišaliu ar daugiašaliu pagrindu, kad būtų lengviau užkirsti kelią galimiems šio reglamento laikymosi vengimo bei pažeidimo atvejams ir juos aptikti.

3. Valstybės narės paskiria savo nuolatinio personalo narius, atsakingus už 2 dalyje nurodytą bendradarbiavimą. Atitinkama informacija persiunčiama Komisijai, kuri tiems personalo nariams išplatina suvestinį sąrašą.

4. Valstybės narės praneša Komisijai apie savo nacionalinės teisės nuostatas, susijusias su šio reglamento vykdymo užtikrinimu ir taikytinomis sankcijomis.

23 straipsnis

Prašymas imtis veiksmų

1. Fiziniai ar juridiniai asmenys, nukentėję ar galintys nukentėti dėl šio reglamento 13 straipsnio (kartu su 15 straipsniu ir 16 straipsnio 1 dalies b punktu) pažeidimo arba pakankamai suinteresuoti, kad būtų priimti aplinkos apsaugos srities sprendimai, susiję su šio reglamento 13 straipsnio, kartu su 15 straipsniu ir 16 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimu, turi teisę prašyti Komisijos pagal šį reglamentą imtis veiksmų dėl tokio pažeidimo arba gresiančio pažeidimo.

Bet kuri aplinkos apsaugą propaguojanti ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 ⁽²⁾ 11 straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkanti nevyriausybinė organizacija pirmos pastraipos tikslais laikoma pakankamai suinteresuota.

⁽¹⁾ 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyva 91/692/EEB, standartizuojanti ir racionalizuojanti ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

⁽²⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OJ L 264, 25.9.2006, p. 13).

2. Prie prašymo imtis veiksmų pridedama atitinkama informacija ir duomenys, pagrindžiantys tą prašymą.

3. Jei prašymu imtis veiksmų ir pridėta informacija bei duomenimis įtikimai pagrindžiama, kad buvo pažeistas 13 straipsnis kartu su 15 straipsniu ir 16 straipsnio 1 dalies b punktu arba yra tokio pažeidimo grėsmė, Komisija išnagrinėja tokius prašymus imtis veiksmų su pridėta informacija bei duomenimis. Tokiomis aplinkybėmis Komisija suteikia galimybę atitinkamai laivų perdirbimo bendrovei pareikšti savo nuomonę dėl prašymo imtis veiksmų ir pridėtos informacijos bei duomenų.

4. Komisija nedelsdama ir laikydamosi atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų praneša asmenims, pateikusiems prašymą pagal 1 dalį, apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą imtis veiksmų ir pateikia tokio sprendimo motyvus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 5 straipsnio 8 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. gruodžio 30 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 8 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnio 8 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

25 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

26 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

Paskelbus Europinį sąrašą, valstybės narės iki šio reglamento taikymo pradžios dienos gali leisti perdirbti laivus į Europinį sąrašą įtrauktuose laivų perdirbimo kompleksuose. Tokiu atveju Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 netaikomas.

27 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 1 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„i) laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 (*).

(*) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 10.12.2013, p. 1).“

28 straipsnis

Direktyvos 2009/16/EB pakeitimas

IV priedas papildomas šiuo punktu:

„49. Atitinkamai pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas arba atitikties liudijimas, jei taikytina pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1257/2013 (*).

(*) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 10.12.2013, p. 1).“

29 straipsnis

Finansinė paskata

Komisija ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl galimybių sukurti finansinę priemonę, kuria būtų padedama saugiai bei tinkamai perdirbti laivus, ir prireikus kartu su ja pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

30 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija įvertina, kuriems šio reglamento pažeidimams turėtų būti taikoma Direktyva 2008/99/EB, siekiant, kad šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 su pažeidimais susijusios nuostatos būtų lygiavertės. Komisija apie savo išvadas iki 2014 m. gruodžio 31 d. praneša Europos Parlamentui bei Tarybai ir prireikus kartu pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Ne vėliau kaip likus 18 mėnesių iki Honkongo Konvencijos įsigaliojimo Komisija atlieka šio reglamento peržiūrą ir tuo pačiu metu prireikus pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Per peržiūrą svarstomas laivų perdirbimo kompleksų, kuriems suteiktas leidimas pagal Honkongo Konvenciją, įtraukimas į Europinį sąrašą, kad būtų išvengta darbo dubliavimo ir administracinės naštos.

3. Komisija nuolat peržiūri šį reglamentą ir atitinkamais atvejais laiku pateikia pasiūlymus, kad būtų atsižvelgta į su tarptautinėmis konvencijomis, įskaitant Bazelio konvenciją, susijusius pokyčius, jei to prireiktų.

4. Nepaisant 2 dalies, ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ir, prireikus, kartu pateikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kad būtų užtikrintas reglamento tikslų įgyvendinimas ir kad būtų užtikrintas bei pagrįstas jo poveikis.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

32 straipsnis

Taikymas

1. Šis reglamentas taikomas nuo ankstesnės iš toliau nurodytų datų, tačiau ne anksčiau kaip 2015 m. gruodžio 31 d.:

a) 6 mėnesiai nuo dienos, kurią laivų perdirbimo kompleksų, įtrauktų į Europinį sąrašą, bendra didžiausia metinė laivų perdirbimo apimtis sudaro ne mažiau kaip 2,5 mln. vandentilpos be krovinių tonų (LDT). Laivų perdirbimo komplekso metinė laivų perdirbimo apimtis apskaičiuojama kaip atitinkamais metais tame komplekse perdirbtų laivų svorio, išreikšto LDT, suma. Didžiausia metinė laivų perdirbimo apimtis nustatoma kiekvieno laivų perdirbimo komplekso atveju pasirenkant didžiausią vertę per praeitą 10 metų laikotarpį arba, naujai licencijuoto laivų perdirbimo komplekso atveju, didžiausią tame komplekse pasiektą metinę vertę; arba

b) 2018 m. gruodžio 31 d.

2. Tačiau dėl toliau nurodytų nuostatų taikomos šios taikymo datos:

a) 2 straipsnis, 5 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 13, 14, 15, 16, 25 ir 26 straipsniai – nuo 2014 m. gruodžio 31 d.;

b) 5 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią pastraipą ir 12 straipsnio 1 bei 8 dalys – nuo 2020 m. gruodžio 31 d.

3. Kai įvykdomos 1 dalies a punkte nurodytos sąlygos, Komisija Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbia pranešimą dėl šio reglamento taikymo pradžios datos.

4. Jei valstybė narė yra nutraukusi laivų registravimą savo nacionaliniame laivų registre arba trejų metų laikotarpį neturi su jos vėliava įregistruotų laivų, tokia valstybė narė, kol nėra su jos vėliava įregistruotų laivų, gali nukrypti nuo šio reglamento nuostatų, išskyrus 4, 5, 11, 12, 13, 14 straipsnius, 16 straipsnio 6 dalį ir 18, 19, 20, 21 bei 22 straipsnius. Jei valstybė narė ketina pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata, ji apie tai praneša Komisijai ne vėliau, kaip šio reglamento taikymo pradžios dieną. Komisijai taip pat pranešama apie visus vėlesnius pokyčius.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. LEŠKEVIČIUS

I PRIEDAS

PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ KONTROLĖ

Pavojinga medžiaga	Apibrėžtys	Kontrolės priemonės
Asbestas	Medžiagos, kurių sudėtyje yra asbesto.	Medžiagų, kurių sudėtyje yra asbesto, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas visuose laivuose.
Ozono sluoksnį ardančios medžiagos	Kontroliuojamos medžiagos, apibrėžtos 1987 m. Monrealio protokolo dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų 1 straipsnio 4 dalyje, išvardytos to protokolo A, B, C arba E prieduose, galiojančiuose šio priedo taikymo arba aiškinimo metu. Prie ozono sluoksnį ardančių medžiagų, kurių galima rasti laivuose, priskiriamos šios medžiagos (bet ne tik jos): Halonas 1211 Bromchlordifluormetanas Halonas 1301 Bromtrifluormetanas Halonas 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluoretanas (dar žinomas kaip halonas 114B2) CFC-11 Trichlorfluormetanas CFC-12 Dichlordifluormetanas CFC-113 1,1,2-trichlor-1,2,2-trifluoretanas CFC-114 1,2-dichlor-1,1,2,2-tetrafluoretanas CFC-115 Chlorpentafluoretanas HCFC-22 Chlordifluormetanas	Medžiagų, kuriose yra ozono sluoksnį ardančių medžiagų, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas visuose laivuose.
Polichlorinti bifenilai (PCB)	Polichlorinti bifenilai – aromatiniai junginiai, sudaryti taip, kad vandenilio atomus bifenilo molekulėje (dviejuose benzeno žieduose, susietuose viengubu anglies–anglies ryšiu) gali pakeisti iki dešimties chloro atomų.	Medžiagų, kurių sudėtyje yra polichlorintų bifenilų, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas visuose laivuose.
Perfluoroktano sulfoninė rūgštis (PFOS) ⁽¹⁾	Perfluoroktano sulfoninė rūgštis (PFOS) – perfluoroktano sulfoninė rūgštis ir jos dariniai.	Medžiagų, kuriose yra perfluoroktano sulfoninės rūgšties (PFOS) ir jos darinių, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 850/2004 ⁽²⁾ .
Apsaugos nuo užsiteršimo junginiai ir sistemos	Apsaugos nuo užsiteršimo junginiai ir sistemos, reglamentuojamos pagal 2001 m. Tarptautinės konvencijos dėl laivuose naudojamų kenksmingų apsaugos nuo užsiteršimo sistemų kontrolės (AFS konvencijos) I priedą, galiojantį šio priedo taikymo arba aiškinimo metu.	1. Laivuose negali būti taikomos apsaugos nuo užsiteršimo sistemos, kuriose yra organinių alavo junginių, naudojamų kaip biocidai, arba kitos apsaugos nuo užsiteršimo sistemos, kurių taikymas arba naudojimas draudžiamas pagal AFS konvenciją.

Pavojinga medžiaga	Apibrėžtys	Kontrolės priemonės
		2. Naujuose laivuose arba naujo panaudojimo įrangoje atvejais negalima taikyti arba naudoti apsaugos nuo užsiteršimo junginių ar kitų sistemų tokiu būdu, kuris prieštarautų AFS konvencijai.

⁽¹⁾ Netaikoma laivams, plaukiojantiems su trečiosios šalies vėliava.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/2004 dėl patvariųjų organinių teršalų ir iš dalies keičiantis Direktyvą 79/117/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 7).

II PRIEDAS

PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ SĄRAŠO PUNKTŲ SĄRAŠAS

1. I priede išvardytos pavojingos medžiagos
 2. Kadmis ir jo junginiai
 3. Šešiavalentis chromas ir jo junginiai
 4. Švinas ir jo junginiai
 5. Gyvsidabris ir jo junginiai
 6. Polibrominti bifenilai (PBB)
 7. Polibrominti difenileteriai (PBDE)
 8. Polichlorintieji naftalenai (daugiau nei trijų chloro atomų)
 9. Radioaktyviosios medžiagos
 10. Kai kurie chlorintieji alkanai (alkanai, C10-C13, chloro)
 11. Brominti antipirenai (HBCDD)
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1258/2013

2013 m. lapkričio 20 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2010 m. sausio 7 d. Komisija, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 273/2004 ⁽³⁾ 16 straipsniu, priėmė ataskaitą dėl Bendrijos teisės aktų dėl prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) stebėsenos ir kontrolės įgyvendinimo ir veikimo;
- (2) toje ataskaitoje Komisija rekomendavo toliau analizuoti, kaip sustiprinti prekybos acto rūgšties anhidridu – į oficialų 2 kategorijos sąrašą, pateiktą Reglamento (EB) Nr. 273/2004 I priede, pagal to Reglamento 2 straipsnio a punktą įtraukta medžiaga – kontrolę, kad būtų galima pagerinti acto rūgšties anhidrido naudojimo neteisėtai heroino gamybai prevenciją;
- (3) Taryba 2010 m. gegužės 25 d. išvadose dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) reglamentuojančių ES teisės aktų veikimo ir įgyvendinimo paprašė Komisijos pasiūlyti teisės aktų pakeitimus, kruopščiai įvertinus jų galimą poveikį valstybių narių institucijoms ir ekonominės veiklos vykdytojams;
- (4) šiuo reglamentu patikslinama į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų apibrėžtis: šiuo atveju terminas „farmacijos preparatai“, kuris paimtas iš 1988 m. gruodžio 19 d. Vienoje priimtos Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta, išbraukiamas, kadangi jis jau paminėtas atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose, būtent vartojamu

terminu „vaistai“. Be to, reikia išbraukti terminą „kiti preparatai“, nes jis dubliuoja toje apibrėžtyje jau pavartotą terminą „mišiniai“;

- (5) reikėtų įtraukti termino „naudotojas“ apibrėžtį, taikomą asmenims, turintiems medžiagas kitais nei jų pateikimo rinkai tikslais ir reikėtų patikslinti, kad asmenys, naudojantys į oficialų 1 kategorijos sąrašą, pateiktą Reglamento (EB) Nr. 273/2004 I priede, įtrauktas medžiagas kitais nei jų pateikimo rinkai tikslais, privalo gauti licenciją;
- (6) reikėtų nustatyti išsamesnes registracijos taisykles, siekiant užtikrinti, kad į oficialų 2 kategorijos sąrašą, pateiktą Reglamento (EB) Nr. 273/2004 I priede, įtrauktų medžiagų registracijos sąlygos visose valstybėse narėse būtų vienodos. Į oficialų naujos 2A pakategorės sąrašą, pateiktą to reglamento I priede, įtrauktų medžiagų atveju registracijos reikalavimas turėtų būti taikomas ne tik ūkio subjektams, bet taip pat ir naudotojams;
- (7) jei už registraciją ar licenciją renkami mokesčiai, valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę pritaikyti tuos mokesčius, kad apsaugotų labai mažų įmonių konkurencingumą;
- (8) turėtų būti aiškiai numatyta, kad valstybės narės gali imtis veiksmų dėl įtartinų sandorių, susijusių su į oficialų sąrašą neįtrauktomis medžiagomis, siekiant joms suteikti galimybę greičiau reaguoti į naujas neteisėtos narkotinių medžiagų gamybos tendencijas;
- (9) reikėtų sukurti Europos narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) duomenų bazę (toliau – Europos duomenų bazė), kad valstybėms narėms būtų paprasčiau pranešti apie konfiskuotas medžiagas ir sulaikytas siuntas, jeigu įmanoma, apibendrintai ir anonimizuoti, ir sudarant kuo mažiau sunkumų asmens duomenų tvarkymo atžvilgiu, atsižvelgiant į pažangiausias privatumo didinimo technologijas ir duomenų ribojimo principą. Europos duomenų bazė turėtų pasitarnauti ir kaip licenciją ar registracijos pažymėjimą turinčių ūkio subjektų ir naudotojų Europos registras, kuriuo bus sudarytos palankesnės sąlygos tikrinti komercinių sandorių, susijusių su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, teisėtumą. Europos duomenų bazė taip pat turėtų padėti ūkio subjektams teikti informaciją kompetentingoms institucijoms apie savo sandorius, susijusius su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis;

⁽¹⁾ OL C 76, 2013 3 14, p. 54.⁽²⁾ 2013 m. spalio 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) (OL L 47, 2004 2 18, p. 1).⁽¹⁰⁾ Reglamente (EB) Nr. 273/2004, iš dalies pakeistame šiuo reglamentu, numatytas informacijos tvarkymas, įskaitant asmens duomenų tvarkymą, kad kompetentingos institucijos galėtų stebėti narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) pateikimą rinkai ir užkirsti kelią į

oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų neteisėtam naudojimui. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi atitinkamai to reglamento tikslui ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB⁽¹⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001⁽²⁾, ir visų pirma laikantis Sąjungos reikalavimų, susijusių su duomenų kokybe, proporcingumu, tikslų ribojimu ir teise gauti informaciją, susipažinti su duomenimis, juos taisyti, ištrinti arba sustabdyti jų tvarkymo veiksmus, organizacinėmis ir techninėmis priemonėmis bei tarptautiniu asmens duomenų perdavimu;

- (11) Reglamento (EB) Nr. 273/2004, iš dalies pakeisto šiuo reglamentu, ir pagal jį priimtų deleguotųjų bei įgyvendinimo aktų tikslais tvarkant asmens duomenis turėtų būti gerbiama pagrindinė teisė į privataus ir šeimyninio gyvenimo apsaugą, pripažintą Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsniu, taip pat teisės į privataus ir šeimyninio gyvenimo apsaugą bei asmens duomenų apsaugą, kurios užtikrinamos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) atitinkamai 7 ir 8 straipsniais. Deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais taip pat turėtų būti užtikrinama, kad asmens duomenų tvarkymas vyksta pagal Direktyvą 95/46/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001;
- (12) dabar į oficialų 2 kategorijos sąrašą, pateiktą Reglamento (EB) Nr. 273/2004 I priede, įtrauktas acto rūgšties anhidridas turėtų būti įtrauktas į naują to reglamento I priedo 2A pakategorę, kad būtų galima geriau kontroliuoti prekybą juo. Kitos 2 kategorijos medžiagos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 273/2004 I priede, turėtų būti įtrauktos į 2B pakategorės sąrašą, pateiktą to reglamento I priede;
- (13) Reglamentu (EB) Nr. 273/2004 Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinti kai kurias jo nuostatas, kuriais ji turi naudotis Tarybos sprendime 1999/468/EB⁽³⁾ nustatyta tvarka;
- (14) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, tie įgaliojimai turėtų būti suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (15) siekiant Reglamento (EB) Nr. 273/2004, iš dalies pakeisto šiuo reglamentu, tikslų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais

būtų patikslinami licencijų suteikimo ir registracijos, licenciją ar registracijos pažymėjimą gavusių ūkio subjektų ir naudotojų įtraukimo į Europos duomenų bazę, pirkėjo deklaracijų gavimo ir naudojimo, mišinių dokumentacijos ir ženklinimo etiketėmis, ūkio subjektų informacijos teikimo apie sandorius, susijusius su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, informacijos, kurią turi teikti valstybės narės, apie Reglamente (EB) Nr. 273/2004 nustatytą stebėsenos priemonių įgyvendinimą teikimo reikalavimai ir sąlygos, ir kuriais būtų iš dalies keičiami jo priedai. Be to, tokiais deleguotaisiais aktais turėtų būti nustatytos asmens duomenų, kuriuos gali tvarkyti valstybės narės ir ūkio subjektai pagal Reglamentą (EB) Nr. 273/2004, kategorijos ir asmens duomenų, kurie gali būti saugomi Europos duomenų bazėje, kategorijos bei asmens duomenų tvarkymo apsaugos priemonės. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (16) taip pat svarbu, kad Komisija prašytų Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonės rengdama deleguotuosius aktus, susijusius su asmens duomenų tvarkymu;
- (17) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 273/2004 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽⁴⁾. Nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams priimti, siekiant išsamiai nustatyti, kaip pirkėjo deklaracijos turėtų būti teikiamos elektroniniu būdu ir kaip Europos duomenų bazei teikti informaciją apie ūkio subjektų sandorius dėl į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų;
- (18) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. sugriežtinti ūkio subjektų, kurie tiekia rinkai į oficialų 2 kategorijos sąrašą, pateiktą Reglamento (EB) Nr. 273/2004 I priede, įtrauktas medžiagas, visų pirma acto rūgšties anhidridą, arba jų turi, registracijos taisyklės siekiant užtikrinti jo naudojimo neteisėtai narkotinių medžiagų gamybai prevenciją, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes neteisėti prekeiviai pasinaudoja valstybių narių taikomos registracijos tvarkos skirtumais ir savo neteisėtą verslą perkelia ten, kur narkotinių medžiagų pirtakus (prekursorius) galima lengviausiai neteisėtai naudoti, ir kadangi to tikslo dėl pasiūlytų veiksmų masto ir pobūdžio būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999 7 17, p. 23).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu nevirsijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (19) remiantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi, buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris 2013 m. sausio 18 d. pateikė nuomonę⁽¹⁾;
- (20) todėl Reglamentą (EB) Nr. 273/2004 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 273/2004 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Taikymo sritis ir tikslai

Šiuo reglamentu sukuriama suderintos priemonės kontroliuoti ir stebėti Sąjungos viduje tam tikras medžiagas, dažnai naudojamas neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai, siekiant užkirsti kelią šių medžiagų patekimui į neteisėtą rinką.“

2. 2 straipsnyje:

- a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) „į oficialų sąrašą įtraukta medžiaga“ yra bet kokia I priede nurodyta medžiaga, kuri gali būti naudojama neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai, įskaitant tokių medžiagų turinčius mišinius ir natūralius produktus, bet išskyrus mišinius ir natūralius produktus, kuriuose yra į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų ir kurie pagaminti taip, kad į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų negalima lengvai panaudoti arba išgauti greitai pritaikomomis arba ekonomiškai naudingomis priemonėmis, vaistai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB (*) 1 straipsnio 2 dalyje, bei veterinariniai vaistai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB (**) 1 straipsnio 2 dalyje;

(*) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

(**) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1)“;

- b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) pateikimas į rinką“ yra bet koks į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų tiekimas Sąjungoje už užmokestį arba nemokamai; arba tokių medžiagų saugojimas, gaminimas, gamyba, perdirbimas, prekyba, platinimas arba tarpininko veikla, kurios tikslas yra tiekimas Sąjungoje“;

- c) pridedami šie punktai:

„h) „naudotojas“ yra fizinis ar juridinis asmuo, kuris nėra ūkio subjektas, turi į oficialų sąrašą įtrauktą medžiagą ir ją perdirba, paruošia, vartoja, sandėliuoja, laiko, apdoroja, sudeda ar supila į talpyklas, perdeda ar perpila iš vienos talpyklos į kitą, sumaišo, pakeičia ar kitaip naudoja;

- i) „natūralus produktas“ yra organizmas arba jo dalis bet kuriuo pavidalu, arba bet kokios gamtoje randamos medžiagos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 (*) 3 straipsnio 39 punkte.

(*) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1)“.

3. 3 straipsnyje:

- a) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Ūkio subjektai ir naudotojai turi iš valstybių narių, kuriose jie yra įsisteigę, kompetentingų institucijų gauti licenciją, prieš įsigydami arba pateikdami rinkai į oficialų I priedo 1 kategorijos sąrašą įtrauktas medžiagas. Kompetentingos institucijos gali suteikti specialias licencijas vaistinėms, veterinarijos vaistinėms, tam tikrų tipų valdžios institucijoms ar ginkluotosioms pajėgoms. Tokios specialios licencijos galioja tik į oficialų I priedo 1 kategorijos sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimui tų ūkio subjektų oficialių prievolių srityje.

3. Bet koks licenciją turintis ūkio subjektas į oficialų I priedo 1 kategorijos sąrašą įtrauktas medžiagas tiekia tik ūkio subjektams ar naudotojams, kurie taip pat turi licenciją ir yra pasirašę pirkejo deklaraciją, kaip numatyta 4 straipsnio 1 dalyje.“;

- b) 5, 6 ir 7 dalys pakeičiamos taip:

„5. Nedarant poveikio 8 dalies taikymui, kompetentingos institucijos gali arba apriboti licencijos galiojimo laiką ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui, arba įpareigoti ūkio subjektus ir naudotojus ne rečiau kaip

(¹) Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

kas trejus metus įrodyti, kad sąlygos, kuriomis licencija buvo suteikta, tebėra vykdomos. Licencijoje nurodoma veikla ar veiklos, kurioms ji galioja, taip pat atitinkamos į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos. Kompetentingos institucijos gali suteikti specialias licencijas iš esmės neribotai trukmei, tačiau gali jas sustabdyti arba panaikinti, jei galima pagrįstai manyti, kad jos savininkas nebėra tinkamas asmuo licencijai turėti arba kad nebevykdomos sąlygos, kuriomis licencija buvo suteikta.

6. Ūkio subjektai turi iš valstybių narių, kuriose jie yra įsisteigę, kompetentingų institucijų gauti registracijos pažymėjimą, prieš pateikdami rinkai į oficialų I priedo 2 kategorijos sąrašą įtrauktas medžiagas. Nuo 2015 m. birželio 31 d. naudotojai privalo iš valstybių narių, kuriose jie yra įsisteigę, kompetentingų institucijų gauti registracijos pažymėjimą, prieš įsigydami į oficialų I priedo 2A pakategorės sąrašą įtrauktas medžiagas. Kompetentingos institucijos gali išduoti specialius registracijos pažymėjimus vaistinėms, veterinarijos vaistinėms, tam tikrų tipų valdžios institucijoms ar ginkluotosioms pajėgoms. Tokie specialūs registracijos pažymėjimai galioja tik į oficialų I priedo 2 kategorijos sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimui atitinkamų ūkio subjektų ar naudotojų oficialių funkcijų srityje.

6a. Bet koks nurodytą registracijos pažymėjimą turintis ūkio subjektas į oficialų I priedo 2A pakategorės sąrašą įtrauktas medžiagas tiekia tik tiems ūkio subjektams ar naudotojams, kurie taip pat turi registracijos pažymėjimą ir yra pasirašę pirkėjo deklaraciją, kaip numatyta 4 straipsnio 1 dalyje.

6b. Svarstydamos, ar išduoti registracijos pažymėjimą, kompetentingos institucijos visų pirma atsižvelgia į pareiškėjo kompetenciją ir sąžiningumą. Registracijos pažymėjimas neišduodamas, jei galima pagrįstai abejojti pareiškėjo arba už prekybą į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis atsakingo pareigūno tinkamumu ir patikimumu. Registracijos pažymėjimo galiojimas gali būti sustabdytas arba panaikintas, jei galima pagrįstai manyti, kad jo turėtojas nebėra tinkamas ir patikimas asmuo registracijos pažymėjimui turėti arba kad nebevykdomos sąlygos, kuriomis buvo išduotas registracijos pažymėjimas.

6c. Kompetentingos institucijos gali ūkio subjektams ir naudotojams nustatyti mokestį už paraišką dėl licencijos arba registracijos.

Jei taikomas mokestis, kompetentingos institucijos apsvaisto galimybę pritaikyti mokesčio dydį pagal įmonės dydį. Toks mokestis taikomas nediskriminuojant ir neturi viršyti paraiškos tvarkymo sąnaudų.

7. Licenciją ar registracijos pažymėjimą gavusius ūkio subjektus ir naudotojus kompetentingos institucijos įtraukia į 13a straipsnyje nurodytą Europos duomenų bazę.

8. Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) licencijos suteikimo reikalavimų ir sąlygų, be kita ko, atitinkamais atvejais asmens duomenų, kurie turi būti pateikti, kategorijų;
- b) nurodyto registracijos pažymėjimo išdavimo reikalavimų ir sąlygų, be kita ko, atitinkamais atvejais asmens duomenų, kurie turi būti pateikti, kategorijų;
- c) licenciją arba registracijos pažymėjimą gavusių ūkio subjektų ir naudotojų įtraukimo į 13a straipsnyje nurodytą Europos duomenų bazę pagal šio straipsnio 7 dalį.

Šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos asmens duomenų kategorijos neapima specialių duomenų kategorijų, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB 8 straipsnio 1 dalyje (*).

(*) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (95/46/EB) dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).“

4. 4 straipsnyje:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nedarant poveikio šio straipsnio 4 dalies bei 6 ir 14 straipsnių taikymui, visiems Sąjungoje įsisteigusiems ūkio subjektams, kurie pirkėjui tiekia į oficialų I priedo 1 arba 2 kategorijos sąrašą įtrauktą medžiagą, pirkėjas pateikia deklaraciją, kurioje nurodo, kam konkrečiai naudos į oficialų sąrašą įtrauktas medžiagas. Ūkio subjektas turi gauti atskirą deklaraciją dėl kiekvienos į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos. Ta deklaracija turi atitikti III priedo 1 punkte pateiktą pavyzdį. Juridiniai asmenys deklaraciją pateikia ant firminio blanko.“

- b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. I priedo 1 kategorijos į oficialų sąrašą įtrauktas medžiagas tiekiantis ūkio subjektas tvirtina antspaudu ir data deklaracijos kopiją, nurodydamas, kad tai tikra originalo kopija. Tokia kopija turi visada lydėti 1 kategorijos medžiagas, kai šios pervežamos Sąjungoje, prašant, ji turi būti pateikiama institucijoms, atsakingoms už transporto priemonių turinio tikrinimą transporto operacijų metu.

4. Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pirkėjo deklaracijų gavimo ir naudojimo reikalavimų ir sąlygų.“

5. 5 straipsnis papildomas šia dalimi:

„7. Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl mišinių, kuriuose yra į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų, dokumentacijos reikalavimų ir sąlygų.“

6. 7 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl mišinių, kuriuose yra į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų, ženklavimo etiketėmis reikalavimų ir sąlygų.“

7. 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

Pranešimas kompetentingoms institucijoms

1. Ūkio subjektai nedelsdami praneša kompetentingoms institucijoms apie bet kokiais aplinkybėmis, pavyzdžiui, neįprastus užsakymus arba sandorius, susijusius su oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, kurias ketinama pateikti rinkai, jei kyla įtarimas, kad tokios medžiagos gali būti naudojamos neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai. Tuo tikslu ūkio subjektai suteikia visą turimą informaciją, kad kompetentingos institucijos galėtų patikrinti atitinkamo užsakymo ar sandorio teisėtumą.

2. Ūkio subjektai kompetentingoms institucijoms pateikia atitinkamos informacijos apie savo sandorius, susijusius su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, santauką.

3. Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl ūkio subjektams keliamų šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos pateikimo reikalavimų ir sąlygų, be kita ko, atitinkamais atvejais tuo tikslu tvarkomų asmens duomenų kategorijų ir tų asmens duomenų tvarkymo apsaugos priemonių.

4. Ūkio subjektai pagal šį reglamentą gautus asmens duomenis atskleidžia tik kompetentingoms institucijoms.“

8. 9 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekdama palengvinti kompetentingų institucijų, ūkio subjektų ir chemijos pramonės bendradarbiavimą, visų pirma susijusių su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, Komisija parengia ir atnaujiną rekomendacijas.“

9. 10 straipsnyje:

a) 1 dalies b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) pateikti į ūkio subjektų ir naudotojų verslo patalpas siekiant gauti pažeidimų įrodymų;

c) prirėkus sulaikyti ir konfiskuoti siuntas, kurios neatitinka šio reglamento.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kiekviena valstybė narė gali imtis priemonių, kurios būtinos, kad jos kompetentingos institucijos galėtų kontroliuoti ir stebėti įtartinus sandorius, susijusius su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, ir visų pirma:

a) gauti informaciją apie visus į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų užsakymus arba veiksmus, susijusius su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis;

b) pateikti į verslo patalpas siekiant gauti įtartinų sandorių, susijusių su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, įrodymų;

c) prirėkus sulaikyti ir konfiskuoti siuntas siekiant užkirsti kelią konkrečių į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimui neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina verslo informacijos konfidencialumą.“

10. 13–16 straipsniai pakeičiami taip:

„13 straipsnis

Valstybių narių pranešimai

1. Kad būtų galima daryti būtinus susitarimų dėl prekybos į oficialų sąrašą įtrauktomis ir neįtrauktomis medžiagomis kontrolės pakeitimus, visų valstybių narių kompetentingos institucijos per 13a straipsnyje nurodytą Europos duomenų bazę elektroniniu būdu laiku perduoda Komisijai visą atitinkamą informaciją apie šiame reglamente nustatytą stebėsenos priemonių įgyvendinimą, visų pirma apie medžiagas, kurios naudojamos neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai, apie neteisėto naudojimo ir neteisėtos gamybos metodus bei jų neteisėtą prekybą.

2. Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti su informacija, kuri turi būti teikiama pagal šio straipsnio 1 dalį, susijusias sąlygas ir reikalavimus.

3. Pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktų pranešimų santarauką Komisija pateikia Tarptautinei narkotinių medžiagų kontrolės valdybai, remdamasi Jungtinių Tautų Konvencijos 12 straipsnio 12 dalimi ir konsultuodamasi su valstybėmis narėmis.

13a straipsnis

Europos narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) duomenų bazė

1. Komisija sukuria Europos narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) duomenų bazę, kurios paskirtis yra tokia:

- a) sudaryti palankesnes sąlygas perduoti informaciją (jeigu įmanoma, apibendrintai ir anonimizuoti) pagal 13 straipsnio 1 dalį, informacijos sintezę ir analizę Sąjungos lygmeniu ir teikti ataskaitas Tarptautinei narkotinių medžiagų kontrolės valdybai pagal 13 straipsnio 3 dalį;
- b) sukurti ūkio subjektų ir naudotojų, kuriems suteikta licencija ar išduotas registracijos pažymėjimas, Europos registrą;
- c) sudaryti sąlygas ūkio subjektams teikti kompetentingoms institucijoms informaciją apie savo sandorius pagal 8 straipsnio 2 dalį elektroniniu būdu, kaip nurodyta pagal 14 straipsnį priimtose įgyvendinimo priemonėse.

Asmens duomenys į Europos duomenų bazę įtraukiami tik priėmus 3 straipsnio 8 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus.

2. Komisija ir kompetentingos institucijos imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų Europos duomenų bazėje saugomų asmens duomenų saugumą, konfidencialumą bei tikslumą ir užtikrintų duomenų subjektų teisių apsaugą pagal Direktyvą 95/46/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 (*).

3. Informacija, įskaitant asmens duomenis, gauta pagal šį reglamentą, naudojama laikantis taikytinų teisės aktų dėl asmens duomenų apsaugos ir nesaugoma ilgiau nei reikia šio reglamento tikslais. Draudžiama tvarkyti ypatingų kategorijų duomenis, nurodytus Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 10 straipsnio 1 dalyje.

4. Komisija aiškiai, išsamiai, suprantamai ir viešai paskelbia pranešimą apie privatumo apsaugą Europos duomenų bazėje, vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 45/2001 10 ir 11 straipsniais.

13b straipsnis

Duomenų apsauga

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos asmens duomenis tvarko vadovaudamasi nacionalinės teisės aktais, įstatymais ir kitais teisės aktais, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, prižiūrint valstybės narės priežiūros institucijai, nurodytai tos direktyvos 28 straipsnyje.

2. Nedarant poveikio Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnio taikymui, pagal šį reglamentą gauti arba tvarkomi asmens duomenys naudojami tik siekiant užkirsti kelią neteisėtam į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimui.

3. Komisija asmens duomenis tvarko, be kita ko, Europos duomenų bazės tikslais, pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001, prižiūrint Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

4. Valstybės narės ir Komisija netvarko asmens duomenų tokiu būdu, kuris yra nesuderinamas su 13a straipsnyje nustatytais tikslais.

14 straipsnis

Įgyvendinimo aktai

1. Komisija gali priimti šiuos įgyvendinimo aktus:

- a) atitinkamais atvejais taisykles, kaip 4 straipsnyje nurodytas pirkėjo deklaracijas teikti elektroniniu būdu;
- b) taisykles, kaip 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją teikti Europos duomenų bazei, be kita ko, jei taikoma, atitinkamais atvejais elektroniniu būdu;
- c) procedūras taisykles dėl licencijų ir registracijos pažymėjimų išdavimo ir ūkio subjektų bei naudotojų įtraukimo į Europos duomenų bazę, kaip nurodyta 3 straipsnio 2, 6 ir 7 dalyse.

2. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14a straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) komitetas, įsteigtas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 111/2005 (**) 30 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (***).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

15 straipsnis

Priedų pritaikymas

Komisijai pagal 15a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant I, II ir III priedus pritaikyti prie naujų narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) neteisėto naudojimo tendencijų ir atsižvelgti į Jungtinių Tautų konvencijos priede pateiktų lentelių pakeitimą.

15a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. 3 straipsnio 8 dalyje, 4 straipsnio 4 dalyje, 5 straipsnio 7 dalyje, 7 straipsnio antroje pastraipoje, 8 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje ir 15 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. gruodžio 30 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 8 dalyje, 4 straipsnio 4 dalyje, 5 straipsnio 7 dalyje, 7 straipsnio antroje pastraipoje, 8 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje ir 15 straipsnyje nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 3 straipsnio 8 dalį, 4 straipsnio 4 dalį, 5 straipsnio 7 dalį, 7 straipsnio antrą pastraipą, 8 straipsnio 3 dalį, 13 straipsnio 2 dalį ir 15 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nepareikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

16 straipsnis

Informavimas apie valstybių narių priimtas priemones

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie priemones, kurias jos priima pagal šį reglamentą, visų pirma apie pagal 10 ir 12 straipsnius priimtas priemones. Jos taip pat praneša apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

2. Komisija perduoda tą informaciją kitoms valstybėms narėms.

3. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą ir veikimą, visų pirma apie galimą poreikį imtis papildomų veiksmų stebint ir kontroliuojant įtartinus sandorius dėl oficialių sąrašą neįtrauktų medžiagų.

(*) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

(**) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės (OL L 22, 2005 1 26, p. 1).

(***) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

11. I priede:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų sąrašas“;

b) Norefedrino KN kodas (1 kategorija) pakeičiamas taip:

„2939 44 00“;

c) 1 kategorijos medžiagų sąrašas papildomas šia medžiaga:

„ALFA-fenilacetoacetonitrilas, (KN kodas) 2926 90 95, (CAS numeris) 4468–48–8“;

d) 2 kategorijos tekstas pakeičiamas šio reglamento priede pateiktu tekstu.

12. III priede išbraukiamas terminas „Įgaliojimo“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. LEŠKEVIČIUS

PRIEDAS

2 KATEGORIJA

2A PAKATEGORĖ

Medžiaga	KN pavadinimas (jei skiriasi)	KN kodas ⁽¹⁾	CAS numeris ⁽²⁾
Acto rūgšties anhidridas		2915 24 00	108–24–7

Šios kategorijos medžiagų druskos, jei tokios druskos gali egzistuoti.

2B PAKATEGORĖ

Medžiaga	KN pavadinimas (jei skiriasi)	KN kodas ⁽¹⁾	CAS numeris ⁽²⁾
Fenilacto rūgštis		2916 34 00	103–82–2
Antranilo rūgštis		2922 43 00	118–92–3
Piperidinas		2933 32 00	110–89–4
Kalio permanganatas		2841 61 00	7722–64–7

Šios kategorijos medžiagų druskos, jei tokios druskos gali egzistuoti.

⁽¹⁾ OL L 290, 2002 10 28, p. 1.

⁽²⁾ CAS numeris yra „Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos numeris“, kuris yra nekartojamas žymuo, būdingas kiekvienai medžiagai ir jos struktūrai. CAS numeris yra skirtingas kiekvienam izomerui ir kiekvienai izomero druskai. Pažymėtina, kad pirmiau nurodytų medžiagų druskų CAS numeriai yra kitokie nei nurodytieji.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1259/2013

2013 m. lapkričio 20 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) 2010 m. sausio 7 d., remdamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 111/2005⁽²⁾ 32 straipsniu, Komisija priėmė ataskaitą dėl Bendrijos teisės aktų dėl prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) stebėsenos ir kontrolės įgyvendinimo ir veikimo;
- (2) dabartinėje Sąjungos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) kontrolės sistemoje prekyba vaistais nekontroliuojama, kadangi jiems šiuo metu netaikoma į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų apibrėžtis;
- (3) ataskaitoje Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad vaistai, kurių sudėtyje yra efedrino ir pseudoefedrino, naudojami neteisėtai narkotinių medžiagų gamybai už Sąjungos ribų, kaip tarptautiniu lygiu kontroliuojamų efedrino ir pseudoefedrino pakaitalai. Todėl Komisija rekomendavo sugriežtinti tarptautinės prekybos vaistais, kurių sudėtyje yra efedrino ar pseudoefedrino, eksportuojamais iš Sąjungos muitų teritorijos ar gabenamais per ją, kontrolę, kad būtų užkirstas kelias jų panaudojimui neteisėtai narkotinių ir psichotropinių medžiagų gamybai;
- (4) Taryba savo 2010 m. gegužės 25 d. išvadose dėl narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) reglamentuojančių ES teisės aktų veikimo ir įgyvendinimo paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisės aktų pakeitimo, kruopščiai įvertinus jų galimą poveikį valstybių narių institucijoms ir ūkinės veiklos vykdytojams;
- (5) šiuo reglamentu aiškiau apibrėžiama į oficialų sąrašą įtraukta medžiaga: terminas „vaistinis preparatas“, kuris paimtas iš 1988 m. gruodžio 19 d. Vienoje priimtose Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta (toliau – Jungtinių Tautų konvencija), yra išbraukiamas, nes jį jau apima atitinkamas Sąjungos teisės aktuose vartojamas terminas „vaistai“. Be to, terminas „kiti preparatai“ išbraukiamas, nes jis dubliuoja toje apibrėžtyje jau pavartotą terminą „mišiniai“;
- (6) turėtų būti nustatytos taisyklės dėl operacijos vykdytojo registracijos pažymėjimo galiojimo sustabdymo arba panaikinimo, kad jos atitiktų dabartines taisykles dėl licencijos galiojimo sustabdymo arba panaikinimo;
- (7) vaistai ir veterinariniai vaistai (toliau – vaistai), kurių sudėtyje yra efedrino ar pseudoefedrino, turėtų būti kontroliuojami netrukdamas teisėtai jų prekybai. Tuo tikslu Reglamento (EB) Nr. 111/2005 priedas, kuriame išvardyti vaistai, kurių sudėtyje yra tam tikrų į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų, turėtų būti papildytas nauja kategorija (4 kategorija);
- (8) Reglamento (EB) Nr. 111/2005 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, priedo 4 kategorijoje išvardytų vaistų eksporto atveju Sąjungos kompetentingos valdžios institucijos paskirties valstybės kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų nusiųsti išankstinį eksporto leidimą ir išankstinį pranešimą apie eksportą;
- (9) valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai sulaikyti arba konfiskuoti tuos vaistus, kai jie eksportuojami, importuojami ar gabenami tranzitu, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad jie skirti neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai;
- (10) siekiant valstybėms narėms sudaryti sąlygas greičiau reaguoti į naujas neteisėto narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) naudojimo tendencijas, turėtų būti patikslinta, kokių veiksmų galima imtis, kai kyla įtarimų, kad sandoriai susiję su į oficialų sąrašą neįtrauktomis medžiagomis. Tuo tikslu valstybės narės turėtų galėti savo kompetentingoms valdžios institucijoms suteikti įgaliojimus gauti informacijos apie bet kokius užsakymus ar operacijas, susijusias su į oficialų sąrašą neįtrauktomis medžiagomis, ar pateikti į patalpas siekiant gauti įrodymų apie įtartinus sandorius, susijusius su tokiomis medžiagomis. Be to, kompetentingos valdžios institucijos turėtų užkirsti kelią į oficialų sąrašą

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės (OL L 22, 2005 1 26, p. 1).

neįtrauktoms medžiagoms patekti į Sąjungos muitų teritoriją arba būti iš jos išgabentoms tais atvejais, kai galima įrodyti, kad tokios medžiagos bus panaudotos neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai. Tokios į oficialų sąrašą neįtrauktos medžiagos turėtų būti laikomos medžiagomis, kurias siūloma įtraukti į medžiagų, neįtrauktų į oficialų sąrašą, savanoriškos stebėsenos sąrašą;

- (11) valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, pasitelkdamos Europos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) duomenų bazę (toliau – Europos duomenų bazė), įsteigtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 273/2004 ⁽¹⁾, turėtų tarpusavyje ir su Komisija keistis informacija apie konfiskavimo atvejus ir sulaikytas siuntas, kad būtų pagerintas bendras informacijos apie prekybą narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais), įskaitant vaistus, lygis. Europos duomenų bazė turėtų būti naudojama tam, kad valstybėms narėms būtų paprasčiau pranešti apie konfiskuotas ir sulaikytas siuntas. Ji taip pat turėtų būti naudojama kaip Europos licencijuotų ar registruotų operacijų vykdytojų registras, kuris padės tikrinti jų sandorių, susijusių su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, teisėtumą, ir turėtų padėti operacijų vykdytojams teikti kompetentingoms valdžios institucijoms informaciją apie į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų eksportą, importą ar apie su jomis susijusią tarpininkavimo veiklą. Tas Europos registras turėtų būti reguliariai atnaujinamas, o jame esančią informaciją Komisija ir valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų naudoti tik siekdamos užkirsti kelią narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakams (prekursoriams) patekti į neteisėtą rinką;
- (12) Reglamentas (EB) Nr. 111/2005 numato duomenų tvarkymą. Toks tvarkymas taip pat gali apimti ir asmens duomenų tvarkymą, kuris turėtų būti vykdomas pagal Sąjungos teisę;
- (13) Reglamento (EB) Nr. 111/2005 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, ir deleguotųjų bei įgyvendinimo aktų, priimtų pagal šį reglamentą, tikslais tvarkant asmens duomenis turėtų būti gerbiama pagrindinė teisė į privataus ir šeimyninio gyvenimo apsaugą, pripažinta Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsniu, taip pat teisė į privatų ir šeimyninį gyvenimą bei teisė į asmens duomenų apsaugą, pripažintos atitinkamai Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsniuose;

- (14) valstybės narės ir Komisija turėtų tvarkyti asmens duomenis tik tokiu būdu, kuris atitinka Reglamento (EB) Nr. 111/2005 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, ir pagal jį priimtų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų tikslus. Tie duomenys turėtų būti tvarkomi pagal Sąjungos teisės aktus dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis, visų pirma pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ⁽²⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽³⁾;
- (15) Reglamentu (EB) Nr. 111/2005 Komisijai suteikti įgaliojimai įgyvendinti tam tikras jo nuostatas, kuriais ji turi naudotis laikydamasi Tarybos sprendime 1999/468/EB ⁽⁴⁾ nustatytos tvarkos;
- (16) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, tie įgaliojimai turėtų būti suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (17) siekiant Reglamento (EB) Nr. 111/2005 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, tikslų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų nustatytos licencijų suteikimo ir registravimo sąlygos ir atvejai, kuriais licencija ar registracija nereikalinga, nustatyti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kaip įrodyti, kad sandorio tikslai yra teisėti, nustatyta informacija, kuri reikalinga kompetentingoms valdžios institucijoms ir Komisijai, kad jos galėtų stebėti eksportą, importą ar operacijų vykdytojų tarpininkavimo veiklą, nustatyti paskirties valstybių, į kurias eksportuojant Reglamento (EB) Nr. 111/2005 priedo 2 ir 3 kategorijos į oficialų sąrašą įtrauktas medžiagas reikalingas išankstinis pranešimas apie eksportą, sąrašus, nustatyta supaprastinta išankstinio pranešimo apie eksportą procedūra ir nustatyti jai taikomi bendri kriterijai, kuriuos turi taikyti kompetentingos valdžios institucijos, nustatyta supaprastinta eksporto leidimo procedūra ir nustatyti jai taikomi bendri kriterijai, kuriuos turi taikyti kompetentingos valdžios institucijos, taip pat pakeistas Reglamento

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) (OL L 47, 2004 2 18, p. 1).

⁽²⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽⁴⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999 7 17, p. 23).

(EB) Nr. 111/2005 priedas, kad būtų reaguojama į naujas narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) neteisėto naudojimo tendencijas ir atsižvelgiama į bet kokią Jungtinių Tautų konvencijos priedo lentelių dalinį pakeitimą. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (18) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 111/2005 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, visų pirma nustatyti licencijų modelį, procedūrinės informacijos, kuri reikalinga kompetentingoms valdžios institucijoms, kad jos galėtų stebėti eksportą, importą ir operacijų vykdytojų tarpininkavimo veiklą, teikimo taisyklės ir priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti veiksmingą Sąjungos ir trečiųjų valstybių prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) stebėseną, visų pirma priemonės dėl eksporto ir importo leidimo formų sudarymo ir naudojimo, siekiant užkirsti kelią neteisėtam narkotinių ir psichotropinių medžiagų naudojimui. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (19) deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais, priimtais pagal Reglamentą (EB) Nr. 111/2005 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, turėtų būti užtikrinta sisteminga ir nuosekli operacijų vykdytojų kontrolė ir stebėseną;
- (20) atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį, buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2013 m. sausio 18 d. ⁽²⁾;
- (21) todėl Reglamentas (EB) Nr. 111/2005 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 111/2005 iš dalies keičiamas taip:

1. Reglamento pavadinime, 1 straipsnyje, 2 straipsnio d ir e punktuose, 10 straipsnio 1 dalyje, 17 straipsnio pirmoje pastraipoje, 20 straipsnio pirmoje pastraipoje ir 25 straipsnyje daiktavardis „Bendrija“ pakeičiamas daiktavardžiu „Sąjunga“. 2 straipsnio e punkte, 13 straipsnio 1 dalies d punkte, 14 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, 14

straipsnio 2 dalyje, 18 straipsnyje ir 22 straipsnio pirmoje pastraipoje terminas „Bendrijos muitų teritorija“ pakeičiamas terminu „Sąjungos muitų teritorija“. 12 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje terminas „Bendrijos muitų teritorija“ pakeičiamas terminu „Sąjungos muitų teritorija“.

2. 2 straipsnyje:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) į oficialų sąrašą įtraukta medžiaga – bet kuri priede nurodyta medžiaga, kuri gali būti naudojama neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai, įskaitant tokių medžiagų turinčius mišinius ir natūralius produktus, tačiau neįskaitant mišinių ir natūralių produktų, kuriuose yra į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų ir kurie pagaminti taip, kad į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų nebūtų galima lengvai panaudoti arba išgauti greitai pritaikomomis arba ekonomiškai prieinamomis priemonėmis, vaistus, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB ^(*) 1 straipsnio 2 punkte, ir veterinarinius vaistus, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB ^(**) 1 straipsnio 2 punkte, išskyrus priede išvardytus vaistus bei veterinarinius vaistus;

^(*) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

^(**) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1).“;

b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) importas – bet koks į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų, turinčių ne Sąjungos prekių statusą, pateikimas į Sąjungos muitų teritoriją, įskaitant jų laikinąją saugojimą, padėjimą į laisvąją zoną ar laisvąjį sandėlį, pateikimą sąlyginio neapmokestinimo procedūrai ir išleidimą į laisvą apyvartą, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92 ^(*)

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

^(*) 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).“;

c) j punktas pakeičiamas taip:

- „j) natūralus produktas – organizmas arba jo dalis bet kuriuo pavidalu, arba bet kokios gamtoje randamos medžiagos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 (*) 3 straipsnio 39 punkte;

(*) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).“

3. 3 straipsnio pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„Visa į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų, išskyrus priedo 4 kategorijoje išvardytas medžiagas, importo, eksporto, ar tarpininkavimo veikla turi būti operacijų vykdytojo pagrįsta muitinės ir komerciniais dokumentais, tokiais kaip bendrosios deklaracijos, muitinės deklaracijos, sąskaitos faktūros, civilinių deklaracijos, transporto ir kiti vežimo dokumentai.“

4. 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Operacijų vykdytojai užtikrina, kad ant bet kurios pakuotės, kurioje yra į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų, išskyrus priedo 4 kategorijoje išvardytas medžiagas, būtų pritvirtintos etiketės, kuriose nurodomas priede nurodytas jų pavadinimas arba, kai tai yra mišinys ar natūralus produktas, jo pavadinimas ir į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos, išskyrus priedo 4 kategorijoje išvardytas medžiagas, kurios yra mišinyje arba natūraliame produkte, priede nurodytas pavadinimas. Operacijų vykdytojai gali papildomai pritvirtinti savo įprastines etiketes.“

5. 6 straipsnyje:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jei nenumatyta kitaip, išskyrus muitinės tarpininkus ir vežėjus, kurie verčiasi tik ta veikla, Sąjungoje įsisteigę operacijų vykdytojai, vykdančys importo, eksporto ar tarpininkavimo veiklą, susijusią su į oficialų sąrašą įtrauktomis priedo 1 kategorijoje išvardytomis

medžiagomis, turi turėti licenciją. Licenciją išduoda valstybės narės, kurioje įsisteigęs operacijų vykdytojas, kompetentinga valdžios institucija.

Spręsdama, ar išduoti licenciją, kompetentinga valdžios institucija atsižvelgia į pareiškėjo kompetenciją ir patikimumą, visų pirma į tai, ar nėra padaryta rimtų pažeidimų ar pakartotinių pažeidimų teisės aktų dėl narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) srityje ir ar nėra užregistruota rimtos nusikalstamos veikos.

Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išdėstomos licencijų išdavimo sąlygos ir nustatomi atvejai, kuriais licencijos nereikalaujama.“

b) papildoma šia dalimi:

„3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato licencijų pavyzdį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 30 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

6. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

1. Jei nenumatyta kitaip, išskyrus muitinės tarpininkus ir vežėjus, kurie verčiasi tik ta veikla, Sąjungoje įsisteigę operacijų vykdytojai, vykdančys importo, eksporto ar tarpininkavimo veiklą, susijusią su į oficialų sąrašą įtrauktomis priedo 2 kategorijoje išvardytomis medžiagomis, arba eksporto veiklą, susijusią su į oficialų sąrašą įtrauktomis priedo 3 kategorijoje išvardytomis medžiagomis, turi turėti registracijos pažymėjimą. Registracijos pažymėjimą išduoda valstybės narės, kurioje įsisteigęs operacijų vykdytojas, kompetentinga valdžios institucija.

Spręsdama, ar išduoti registracijos pažymėjimą, kompetentinga valdžios institucija atsižvelgia į pareiškėjo kompetenciją ir patikimumą, visų pirma, į tai, ar nėra padaryta rimtų pažeidimų ar pakartotinių pažeidimų teisės aktų dėl narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) srityje ir ar nėra užregistruota rimtos nusikalstamos veikos.

Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išdėstomos registracijos pažymėjimų išdavimo sąlygos ir nustatomi atvejai, kuriais registracijos pažymėjimo nereikalaujama.

2. Kompetentinga valdžios institucija gali sustabdyti ar panaikinti registracijos pažymėjimo galiojimą, kai nebetenkinamos sąlygos, kuriomis jis buvo išduotas, arba kai yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad kyla neteisėto į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimo rizika.“

7. 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

1. Kai į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos patenka į Sąjungos muitų teritoriją siekiant jas iškrauti ar pervežti, laikinai saugoti, saugoti I kontrolės tipo laisvojoje zonoje ar laisvajame sandėlyje, ar siekiant joms taikyti išorinio Sąjungos tranzito procedūrą, kompetentingų institucijų prašymu operacijų vykdytojas turi įrodyti teisėtus tikslus.

2. Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi teisėtų sandorio tikslų įrodymo kriterijai, ir taip užtikrinama, kad kompetentingos valdžios institucijos galėtų stebėti visą į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų judėjimą Sąjungos muitų teritorijoje ir kad neteisėto naudojimo rizika būtų kuo labiau sumažinta.“

8. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Sąjungoje įsisteigę operacijų vykdytojai kompetentingoms institucijoms nedelsdami praneša apie visas aplinkybes, tokias kaip su į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis susiję neįprasti užsakymai ir sandoriai, rodantys, kad tokios medžiagos, kurias siekiama importuoti, eksportuoti ar dėl jų tarpininkauti, gali būti panaudotos neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai.

Tuo tikslu operacijų vykdytojai pateikia visą turimą informaciją, pavyzdžiui:

- a) į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos pavadinimą;
- b) į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos kiekį ir svorį;
- c) eksportuotojo, importuotojo, galutinio gavėjo ir, atitinkamais atvejais, asmens, vykdančio tarpininkavimo veiklą, pavadinimus (vardus, pavardes) ir adresus.

Ta informacija renkama tik siekiant užkirsti kelią neteisėtam į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimui.

2. Operacijų vykdytojai pateikia kompetentingoms valdžios institucijoms informacijos apie eksporto, importo ar tarpininkavimo veiklą santrauką.

Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma, kokios informacijos kompetentingoms valdžios institucijoms reikia tai veiklai stebėti.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato tokios informacijos teikimo, įskaitant, atitinkamais atvejais, informacijos elektroniniu pavidalu teikimo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 273/2004 (*) įsteigta Europos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) duomenų bazei (toliau – Europos duomenų bazė), procedūros taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 30 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) (OL L 47, 2004 2 18, p. 1).“

9. 10 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„4. Kad būtų greitai reaguojama į naujas neteisėto medžiagų naudojimo tendencijas, valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos ir Komisija gali pasiūlyti į 2 dalies b punkte nurodytą sąrašą įtraukti į oficialų sąrašą neįtrauktą medžiagą, siekiant laikinai stebėti prekybą ja. Išsamios sąlygos ir kriterijai, kuriais remiantis medžiagos įtraukiamos į sąrašą arba išbraukiamos iš jo, pateikiami 1 dalyje nurodytose gairėse.

5. Jei manoma, kad pramonės vykdomos savanoriškos stebėsenos neužtenka norint užkirsti kelią į oficialų sąrašą neįtrauktos medžiagos naudojimui narkotinėms ar psichotropinėms medžiagoms neteisėtai gaminti, Komisija pagal 30b straipsnį gali priimti deleguotuosius aktus, kuriais į oficialų sąrašą neįtraukta medžiaga įtraukiama į priedą.“

10. 11 straipsnyje:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Apie visus į oficialų sąrašą įtrauktų priedo 1 ir 4 kategorijose išvardytų medžiagų eksporto atvejus ir apie į oficialų sąrašą įtrauktų priedo 2 ir 3 kategorijose išvardytų medžiagų eksporto į tam tikras paskirties šalis atvejus kompetentingos Sąjungos institucijos pagal Jungtinių Tautų konvencijos 12 straipsnio 10 dalį paskirties šalies kompetentingoms valdžios institucijoms pateikia išankstinį pranešimą apie eksportą. Komisijai pagal šio reglamento 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi į oficialų sąrašą įtrauktų priedo 2 ir 3 kategorijose išvardytų medžiagų eksporto paskirties šalių sąrašai, siekiant kuo labiau sumažinti neteisėto į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimo riziką.“

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kompetentingos valdžios institucijos gali taikyti supaprastintas išankstinio pranešimo apie eksportą procedūras, jeigu jos yra įsitikinusios, kad tai nesukels neteisėto į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimo rizikos. Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos tokios procedūros ir bendri kompetentingų valdžios institucijų taikytini kriterijai.“

11. 12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau į oficialų sąrašą įtrauktų priedo 3 kategorijoje išvardytų medžiagų eksporto leidimas yra reikalingas tik tada, kai reikalingas išankstinis pranešimas apie eksportą.“

12. 13 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Prašyme išduoti eksporto leidimą į oficialų sąrašą įtrauktoms priedo 4 kategorijoje išvardytoms medžiagoms eksportuoti pateikiama bent jau informacija, nurodyta pirmos pastraipos a–e punktuose.“

13. 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos gali taikyti supaprastintas eksporto leidimo išdavimo procedūras, jeigu jos yra įsitikinusios, kad tai nesukels neteisėto į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimo rizikos. Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos tokios procedūros ir bendri kompetentingų valdžios institucijų taikytini kriterijai.“

14. 20 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau toks importo leidimas nereikalaujamas, kai pirmoje pastraipoje nurodytos medžiagos yra iškraunamos arba perkraunamos, laikinai saugomos, laikomos I kontrolės tipo laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje, arba joms taikoma išorinio Sąjungos tranzito procedūra.“

15. 26 straipsnyje:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nedarant poveikio 11–25 straipsniams ir šio straipsnio 2 ir 3 dalims, kiekvienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos uždraudžia įvežti į oficialų sąrašą įtrauktas medžiagas į Sąjungos muitų teritoriją arba jas iš jos išvežti, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad šios medžiagos yra skirtos neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai.“

b) įterpiamos šios dalys:

„3a. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos uždraudžia įvežti į oficialų sąrašą neįtrauktų medžiagų krovinius į Sąjungos muitų teritoriją arba juos iš jos išvežti, jeigu yra pakankamai įrodymų, kad tos medžiagos yra skirtos neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai.

Kompetentinga valdžios institucija nedelsdama informuoja apie tai kitų valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas ir Komisiją pagal 27 straipsnyje nurodytą procedūrą.

Tos medžiagos laikomos medžiagomis, kurias siūloma įtraukti į 10 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą į oficialų sąrašą neįtrauktų medžiagų sąrašą.

3b. Kiekviena valstybė narė gali priimti priemones, kurios būtinos, kad jos kompetentingos valdžios institucijos galėtų kontroliuoti ir stebėti įtartinus sandorius, susijusius su į oficialų sąrašą neįtrauktomis medžiagomis, visų pirma, siekiant:

a) gauti informacijos apie visus į oficialų sąrašą neįtrauktų medžiagų užsakymus arba su šiomis medžiagomis susijusias operacijas;

b) patekti į verslo patalpas siekiant gauti įtartinų sandorių, susijusių su į oficialų sąrašą neįtrauktomis medžiagomis, įrodymų.“

16. V skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI“.

17. 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Be 26 straipsnyje nurodytų priemonių, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais, jei būtina, nustatomos priemonės, skirtos veiksmingai prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) stebėsenai užtikrinti, visų pirma priemonės dėl eksporto ir importo leidimo formų sudarymo ir naudojimo, siekiant užkirsti kelią neteisėtam narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) naudojimui. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 30 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

18. 29 straipsnis išbraukiamas.

19. 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

1. Komisijai padeda Narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

20. Įterpiami šie straipsniai:

„30a straipsnis

Komisijai pagal šio reglamento 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais jo priedas priderinamas prie naujų neteisėto narkotinių ir psichotropinių medžiagų, visų pirma medžiagų, kurias nesunku paversti į oficialų sąrašą įtrauktomis medžiagomis, pirmtakų (prekursorių) naudojimo tendencijų ir atsižvelgiama į Jungtinių Tautų konvencijos priedo lentelių pakeitimą.

30b straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 6 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 7 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 8 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 10 straipsnio 5 dalyje, 11 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 19 ir 30a straipsniuose bei 32 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. gruodžio 30 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki kiekvieno penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 7 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 8 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 10 straipsnio 5 dalyje, 11 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 19 ir 30a straipsniuose bei 32 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, 7 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, 8 straipsnio 2 dalį, 9 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 10 straipsnio 5 dalį, 11 straipsnio 1 ir 3 dalis, 19 ir 30a straipsnius bei 32 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

21. 32 straipsnis pakeičiamas taip:

„32 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pasitelkusios Europos duomenų bazę elektroniniu pavidalu laiku perduoda Komisijai visą svarbią informaciją apie šiame reglamente nustatytą stebėsenos priemonių įgyvendinimą, visų pirma, informaciją apie medžiagas, naudojamas neteisėtai narkotinių ar psichotropinių medžiagų gamybai, jų neteisėto naudojimo ir neteisėtos gamybos metodus, bei teisėtą prekybą jomis.

2. Komisijai pagal 30b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija susijusios sąlygos ir reikalavimai.

3. Remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija, Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, įvertina šio reglamento veiksmingumą ir, laikydamasi Jungtinių Tautų konvencijos 12 straipsnio 12 dalies, parengia metinį pranešimą, kurį pateikia Tarptautinei narkotikų kontrolės valdybai.

4. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą ir veikimą, visų pirma apie galimą poreikį imtis papildomų veiksmų stebint ir kontroliuojant įtartinus sandorius dėl į oficialų sąrašą neįtrauktų medžiagų.“

22. Įterpiamas šis straipsnis:

„32a straipsnis

Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos ir Komisija, laikydamosi Europos duomenų bazės naudojimui taikomų sąlygų, naudojami ja šiais tikslais:

- a) sudaryti palankesnes sąlygas perduoti informaciją pagal 32 straipsnio 1 dalį ir teikti pranešimus Tarptautinės narkotikų kontrolės valdybai pagal 32 straipsnio 3 dalį;
- b) tvarkyti Europos operacijų vykdytojų, kuriems išduota licencija arba registracijos pažymėjimas, registrą;
- c) sudaryti operacijų vykdytojams sąlygas elektroniniu pavidalu teikti kompetentingoms valdžios institucijoms informaciją apie eksportą, importą ar tarpininkavimo veiklą pagal 9 straipsnio 2 dalį.“

23. 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

1. Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos asmens duomenis tvarko vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB (*), prižiūrint valstybės narės priežiūros institucijai, nurodytai tos direktyvos 28 straipsnyje.

2. Komisija asmens duomenis tvarko, taip pat Europos duomenų bazės tikslais, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 (**), prižiūrint Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

3. Šio reglamento tikslais netvarkomos jokios ypatingų duomenų kategorijos, nurodytos Direktyvos Nr. 95/46/EB 8 straipsnio 1 dalyje.

4. Šio reglamento tikslais renkami asmens duomenys toliau netvarkomi tokiu būdu, kuris prieštarautų Direktyvai

Nr. 95/46/EB arba Reglamentui (EB) Nr. 45/2001, ir nelai-komi ilgiau nei būtina tais tikslais, kuriais jie buvo surinkti.

5. Valstybės narės ir Komisija netvarko asmens duomenų tokiu būdu, kuris yra nesuderinamas su 32a straipsnyje nustatytais tikslais.

Nedarant poveikio Direktyvos 95/46/EB 13 straipsniui, pagal šį reglamentą gauti arba tvarkomi asmens duomenys naudojami tik siekiant užkirsti kelią neteisėtam į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų naudojimui.

(*) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

(**) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).“

24. Priede:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų sąrašas“;

b) prieš pirmą lentelę įterpiama ši antraštė:

„1 kategorija“;

c) 1 kategorijoje norefedrino KN kodas pakeičiamas taip:

„2939 44 00“;

d) 1 kategorijos medžiagų sąrašas papildomas šia medžiaga:

„ALFA-fenilacetoacetonitrilas, (KN kodas) 2926 90 95, (CAS numeris) 4468–48–8“;

e) papildoma šia kategorija:

„4 kategorija

Medžiaga	KN pavadinimas (jei skiriasi)	KN kodas
Vaistai ir veterinariniai vaistai, kurių sudėtyje yra efedrino arba jo druskų	Sudėtyje yra efedrino arba jo druskų	3003 40 20 3004 40 20

Medžiaga	KN pavadinimas (jei skiriasi)	KN kodas
Vaistai ir veterinariniai vaistai, kurių sudėtyje yra pseudoefedrino arba jo druskų	Sudėtyje yra pseudoefedrino (INN) arba jo druskų	3003 40 30 3004 40 30“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. LEŠKEVIČIUS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1260/2013

2013 m. lapkričio 20 d.

dėl Europos demografinės statistikos

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 338 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) laikantis Europos Sąjungos sutarties (toliau - ES sutartis) 16 straipsnio 4 dalies, nuo 2014 m. lapkričio 1 d. kvalifikuota Tarybos narių balsų dauguma turi būti nustatoma, *inter alia*, remiantis valstybių narių gyventojų skaičiumi;

(2) Ekonomikos ir finansų reikalų taryba reguliariai įgalioja Ekonomikos politikos komitetą vertinti ilgalaikį viešųjų finansų tvarumą ir kokybę, remiantis Eurostato parengtomis gyventojų skaičiaus prognozėmis;

(3) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1059/2003 ⁽²⁾ visa valstybių narių Komisijai perduodama pagal teritorinius vienetų suskirstytą statistiką turi būti rengiama remiantis NUTS klasifikatoriumi. Todėl norint gauti palyginamą regioninę statistiką teritoriniai vienetai turėtų būti nustatomi pagal NUTS klasifikatorių;

(4) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 175 straipsnio antrą dalį Komisija kas trejus

metus Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui teikia ataskaitą apie pasiektą ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos pažangą. NUTS 3 regioninio lygmens metiniai regioniniai duomenys būtini rengiant tas ataskaitas ir nuolat stebint Sąjungos regionų, taip pat skirtingų rūšių regionų, pavyzdžiui, pasienio, didmiesčio, kaimo ir kalnų bei salų regionų, demografinę raidą ir galimus būsimus demografinius iššūkius. Kadangi demografinis senėjimas atskleidžia didelius regioninius skirtumus, iš Eurostato reikalaujama reguliariai rengti regionines prognozes, kad būtų galima plačiau apžvelgti Sąjungos NUTS 2 regionų demografinę situaciją;

(5) pagal SESV 159 straipsnį Komisija kasmet turi parengti ataskaitą apie pažangą siekiant SESV 151 straipsnyje nurodytų tikslų, taip pat apie Sąjungos demografinę situaciją;

(6) Komisija 2009 m. spalio 20 d. komunikate „Solidarumas sveikatos srityje. Sveikatos priežiūros skirtumų mažinimas ES“ išreiškė paramą tolesniam duomenų ir sveikatos rodiklių pagal amžių, lytį, socialinį ir ekonominį statusą bei geografinę padėtį plėtojimui ir rinkimui;

(7) 2001 m. Geteborge Europos Vadovų Tarybos patvirtinta ir 2006 m. birželio mėn. atnaujinta Sąjungos tvaraus vystymosi strategija siekiama nuolat gerinti esamų ir būsimų kartų gyvenimo kokybę. Kas dvejus metus skelbiamoje Komisijos (Eurostato) stebėsenos ataskaitoje pateikiama objektyvi statistika apie pažangą, pagrįsta Sąjungos tvaraus vystymosi rodiklių rinkiniu;

(8) metinė demografinė statistika yra ypač svarbi įvairių nacionalinio ir regionų lygmens politikos sričių tyrimams ir apibrėžtims, ypač atsižvelgiant į socialinius ir ekonominius klausimus. Statistika apie gyventojus yra labai svarbi įvairiems politikos rodikliams vertinti;

(9) pagal 1995 m. Pekino veiksmų programos IV skyriaus strateginį tikslą H.3. numatyta pagal lytis suskirstytų duomenų ir informacijos rinkimo bei platinimo orientacinė sistema planavimo ir politikos vertinimo tikslais;

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo (OL L 154, 2003 6 21, p. 1).

- (10) demografinė statistika – pagrindinė sudedamoji dalis vertinant visą gyventojų skaičių Europos sąskaitų sistemoje. Rengiant Europos lygmens statistiką svarbu duomenis atnaujinti ir patikslinti;
- (11) siekiant užtikrinti valstybių narių teikiamų duomenų kokybę, visų pirma jų palyginamumą, ir rengti Sąjungos lygiu patikimas apžvalgas, naudojami duomenys turėtų būti pagrįsti vienodomis sąvokomis ir turėtų sutapti su ta pačia ataskaitine data ar laikotarpiu;
- (12) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 ⁽¹⁾ numato Europos demografinės statistikos orientacinę sistemą. Visų pirma juo reikalaujama laikytis profesinio nepriklausomumo, nešališkumo, objektyvumo, patikimumo, statistikos konfidencialumo ir sąnaudų pagrįstumo principų;
- (13) demografinė informacija turėtų atitikti atitinkamą informaciją, renkama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽²⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 763/2008 ⁽³⁾. Tuo tikslu reikėtų vertinti moksliskai pagrįstus ir tinkamai dokumentuotus statistinius vertinimo metodus ir skatinti juos naudoti;
- (14) plėtodamos, rengdamos ir platindamos Europos statistiką nacionalinės ir Europos statistikos institucijos bei tam tikrais atvejais kitos atitinkamos nacionalinės ir regioninės institucijos turėtų atsižvelgti į Europos statistikos praktikos kodeksą, kurį 2011 m. rugsėjo 28 d. persvarstė ir atnaujino Europos statistikos sistemos komitetas, nustatytus principus;
- (15) šiuo reglamentu užtikrinama teisė į tai, kad būtų gerbiamas privatus ir šeimos gyvenimas, bei teisė į asmens duomenų apsaugą, kaip nustatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsniuose;
- (16) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽⁴⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽⁵⁾ taikomi kiek tai susiję su asmens duomenų tvarkymu šio reglamento kontekste;
- (17) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti bendrą teisinę sistemingo Europos demografinės statistikos rengimo valstybėse narėse sistemą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto ir poveikio šio tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama tai, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (18) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma bendra teisinė sistemingo Europos gyventojų ir natūralios gyventojų kaitos įvykių statistikos plėtos, rengimo ir sklaidos sistema.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) „nacionalinis“ – nurodo valstybės narės teritoriją, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1059/2003, taikomame ataskaitiniu laikotarpiu;

⁽¹⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinančias Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, 2009 3 31, p. 164).

⁽²⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinančias Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

⁽³⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 763/2008 dėl gyventojų ir būstų surašymo (OL L 218, 2008 8 13, p. 14).

⁽⁴⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽⁵⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽⁶⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- b) regioninis – NUTS 1, NUTS 2 arba NUTS 3 lygmuo, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1059/2003, taikomame ataskaitiniu laikotarpiu; kai šis terminas vartojamas šalių, kurios nėra Sąjungos narės, atžvilgiu terminas „regioninis“ reiškia 1, 2 arba 3 lygmenų statistinius regionus, kaip nustatyta tų šalių ir Komisijos (Eurostat) susitarimuose ataskaitiniu laikotarpiu;
- c) nuolatiniai gyventojai – visi asmenys, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ataskaitiniu laikotarpiu yra valstybėje narėje;
- d) nuolatinė gyvenamoji vieta– tai vieta, kurioje asmuo paprastai praleidžia poilsui skirtą paros dalį, nepaisant laikinių nebuvimų išvykstant poilsiauti, atostogauti, aplankyti draugus ir gimines, verslo reikalais, gydytis arba keliaujant religijos tikslais į šventąsias vietas. Atitinkamo geografinio regiono nuolatiniams gyventojais yra laikomi tik asmenys, kurie:
- i) iki ataskaitinės datos savo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje nenutrūkstamai gyveno mažiausiai 12 mėnesių arba
 - ii) per paskutinius 12 mėnesių iki ataskaitinės datos atvyko į savo nuolatinę gyvenamąją vietą ketindami joje pasilikti mažiausiai vienerius metus.

Kai i arba ii papunkčiuose nurodytų aplinkybių nustatyti neįmanoma, nuolatinę gyvenamąją vietą gali reikšti teisinę arba registruotą gyvenamąją vietą, išskyrus 4 straipsnio taikymo atvejų.

Taikydamos „nuolatinės gyvenamosios vietos“ termino apibrėžtį išskirtiniams atvejams valstybės narės taiko Komisijos reglamento (EB) Nr. 1201/2009 ⁽¹⁾ priedo nuostatas;

- e) gyvo kūdikio gimimas– kvėpuojančio arba kitus gyvybės požymius, pavyzdžiui, širdies plakimas, virkštelės pulsavimas arba aiški valinga raumenų veikla, turinčio kūdikio gimimas, neatsižvelgiant į gestacinį amžių;
- f) mirtis– negrįžtamas visų gyvybės požymių išnykimas bet koku metu po gyvo kūdikio gimimo (gyvybinių funkcijų nutrūkimas po gimimo be galimybės atgaivinti);
- g) natūralios gyventojų kaitos įvykiai– gyvų kūdikių gimimo ir mirties atvejai, kaip apibrėžta e ir f punktuose.

3 straipsnis

Duomenys apie gyventojus ir natūralios gyventojų kaitos įvykius

1. Valstybės narės teikia Komisijai (Eurostatui) ataskaitinio laikotarpio duomenis apie savo nuolatinius gyventojus. Teikiami

duomenys apima duomenis apie gyventojus pagal amžių, lytį ir gyvenamosios vietos regioną.

2. Valstybės narės teikia Komisijai (Eurostatui) ataskaitinio laikotarpio duomenis apie jų natūralios gyventojų kaitos įvykius. Valstybės narės taiko tą pačią gyventojų apibrėžtį, kaip ir 1 dalyje nurodytiems duomenims. Teikiami duomenys apima šiuos kintamuosius rodiklius:

- a) gyvus gimusius kūdikius pagal lytį, gimimo mėnesį, gimimo eiliškumą, motinos amžių, motinos gimimo metus, motinos gimimo šalį, motinos pilietybės šalį ir motinos gyvenamosios vietos regioną;
- b) mirusiuosius pagal amžių, lytį, gimimo metus, gyvenamosios vietos regioną, gimimo šalį, pilietybės šalį ir mirties mėnesį.

3. Valstybės narės visiems „nacionaliniams“ ir „regioniniams“ lygmenims taiko vienodą gyventojų terminą, apibrėžtą šiame reglamente.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos 1 ir 2 dalyse nurodytų duomenų skirstymo, terminų ir tikslinimų sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 straipsnis

Bendras gyventojų skaičius konkrečioms Sąjungos reikmėms

1. Tarybos kvalifikuotos balsų daugumos balsavimo reikmėms valstybės narės per aštuonis mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos teikia Komisijai (Eurostatui) duomenis apie bendrą gyventojų skaičių nacionaliniu lygmeniu ataskaitiniu laikotarpiu laikantis 2 straipsnio c punkto.

2. Valstybės narės gali įvertinti bendrą gyventojų skaičių, nurodytą 1 dalyje pagal jų teisinę arba registruotą gyvenamąją vietą, naudojant mokslškai pagrįstus ir tinkamai dokumentuotus vertinimo metodus, su kuriais visuomenė gali susipažinti.

5 straipsnis

Duomenų pateikimo dažnumas ir ataskaitinis laikotarpis

1. Valstybės narės kasmet Komisijai (Eurostatui) teikia duomenis apie savo gyventojus ir jų natūralios gyventojų kaitos įvykius už praėjusius metus, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose.

2. Valstybės narės kasmet teikia Komisijai (Eurostatui) duomenis apie bendrą gyventojų skaičių nacionaliniu lygmeniu, kaip nurodyta 4 straipsnyje.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1201/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 763/2008 dėl gyventojų ir būstų surašymų nuostatos dėl temų techninių specifikacijų ir jų suskirstymo (OL L 329, 2009 12 15, p. 29).

3. Šiame reglamente ataskaitiniu laikotarpiu laikoma arba 4 dalyje nurodyta ataskaitinė data, arba, jei tinkama, 5 dalyje nurodytas ataskaitinis laikotarpis.

4. Duomenų apie gyventojus ataskaitinė data – ataskaitinio laikotarpio pabaiga (gruodžio 31 d. vidurnaktis). Pirmoji ataskaitinė data – 2013 m., o paskutinė – 2027 m.

5. Duomenų apie natūralios gyventojų kaitos įvykius ataskaitinis laikotarpis – kalendoriniai įvykio metai. Pirmasis ataskaitinis laikotarpis – 2013 m., o paskutinis – 2027 m.

6 straipsnis

Duomenų ir metaduomenų teikimas

Valstybės narės teikia prieigą Komisijai (Eurostatui) prie duomenų ir metaduomenų, reikalaujamų pagal šį reglamentą, vadovaudamasi Komisijos (Eurostato) nurodytu keitimosi duomenimis ir metaduomenimis standartu. Tuos duomenis ir metaduomenis valstybės narės teikia arba pasitelkusios bendros duomenų prieigos paslaugą taip, kad Komisija (Eurostatas) galėtų juos pasiekti, arba juos perduoda naudodamasi bendros duomenų prieigos paslaugomis.

7 straipsnis

Duomenų šaltiniai

Duomenys grindžiami duomenų šaltiniais, kuriuos valstybės narės pasirenka pagal nacionalinę teisę ir praktiką. Kai tinkama, naudojami moksliskai pagrįsti ir tinkamai dokumentuoti statistiniai vertinimo metodai.

8 straipsnis

Galimybių studijos

1. Valstybės narės atlieka galimybių studijas dėl „nuolatinės gyvenamosios vietos“ apibrėžties taikymo gyventojams ir natūralios gyventojų kaitos įvykiams, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

2. 1 dalyje nurodytų galimybių studijų rezultatai perduodami Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d.

3. Kad būtų paprasčiau atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas galimybių studijas, Sąjunga gali teikti finansinę paramą nacionaliniams statistikos institutams ir kitoms nacionalinėms institucijoms, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 223/2009 5 straipsnyje.

9 straipsnis

Kokybės reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina perduotų duomenų kokybę.

2. Taikant šį reglamentą perduotiniams duomenims taikomi Reglamento (EB) Nr. 223/2009 12 straipsnio 1 dalyje nurodyti kokybės kriterijai.

3. Valstybės narės Komisijai (Eurostatui) teikia informaciją apie metaduomenis, naudodamos Europos statistikos sistemos standartus, ir, visų pirma pranešdamos apie duomenų šaltinius, terminų apibrėžtis ir skaičiavimo metodus, naudotus pirmaisiais ataskaitiniais metais; be to, valstybės narės praneša Komisijai (Eurostatui) apie bet kokius jų pakeitimus.

4. Komisijos (Eurostato) prašymu valstybės narės teikia jai visą informaciją, reikalingą statistinės informacijos kokybei įvertinti.

5. Valstybės narės užtikrina, kad duomenys apie gyventojus, kurių reikalaujama pagal šio reglamento 3 straipsnį atitiktų duomenis, reikalaujamus pagal Reglamento (EB) Nr. 862/2007 3 straipsnio 1 dalies c punktą.

10 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos statistikos sistemos komitetas, įsteigtas pagal Reglamentą (EB) Nr. 223/2009. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

11 straipsnis

Peržiūros nuostata

1. Ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo pirmą ataskaitą, o antrą ataskaitą – ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. Atsižvelgdama į valstybių narių pateiktą atitinkamą informaciją, tose ataskaitose Komisija įvertina perduotų duomenų kokybę, naudotus duomenų rinkimo būdus, papildomą našą nustatytą valstybėms narėms ir respondentams, taip pat tos statistikos palyginamumą. Tose ataskaitose vertinamas moksliskai pagrįstų ir tinkamai dokumentuotų statistinių vertinimo metodų naudojimas, siekiant įvertinti „nuolatinis gyventojus“ pagal jų teisinę arba registruotą gyvenamąją vietą. Pirmoje ataskaitoje taip pat pateikiami 8 straipsnyje nurodytų galimybių studijų rezultatai.

2. Prireikus prie tų ataskaitų pridedami pasiūlymai, kaip būtų galima dar labiau pagerinti bendrą teisinę sistemingo Europos gyventojų ir natūralios gyventojų kaitos įvykių statistikos plėtrą, rengimo ir sklaidos sistemą pagal šį reglamentą.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas iki 2028 m. rugpjūčio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. LEŠKEVIČIUS

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT